

ΑΡΘΡΟ

ΑΡΣΗ ΕΜΠΟΔΙΩΝ ΣΤΟΝ ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΜΟ

Το παρόν άρθρο αφορά την άρση των κανονιστικών εμποδίων στον ανταγωνισμό σε τέσσερις βασικούς κλάδους της Ελληνικής Οικονομίας: Λιανεμπόριο, Επεξεργασία Τροφίμων, Δομικά Υλικά και Τουρισμό και προέρχεται κατά ένα μέρος από τις προτάσεις που διατύπωσε ο Οργανισμός Οικονομικής Συνεργασίας και Ανάπτυξης (ΟΟΣΑ) από την εφαρμογή της εργαλειοθήκης (toolkit) στους τέσσερις αυτούς κλάδους, οι οποίοι εκπροσωπούν το 1/5 του ΑΕΠ της χώρας και αφορούν πάνω από 1 εκατ. θέσεις εργασίας ή το 1/4 του των συνολικών θέσεων εργασίας της χώρας.

Σκοπός της μελέτης που διενήργησε ο ΟΟΣΑ ήταν ο εντοπισμός των κανονιστικών εμποδίων μέσω συγκεκριμένης μεθοδολογίας, η αποτύπωση της επίπτωσης στον ανταγωνισμό και η πρόταση για την άρση των εμποδίων που εντοπίστηκαν έτσι ώστε να ενισχυθεί ο ανταγωνισμός. Τα οφέλη από την ενίσχυση του ανταγωνισμού εντοπίζονται στη μείωση των τιμών, στην αύξηση των επιλογών του καταναλωτή και της ποικιλίας των προϊόντων, ως αποτέλεσμα της άρσης των εμποδίων εισόδου στην αγορά και της ομαλοποίησης της αγοράς προς όφελος του καταναλωτή.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ Α: ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΣΧΕΤΙΚΕΣ ΜΕ ΤΟΝ ΚΛΑΔΟ ΤΟΥ ΛΙΑΝΙΚΟΥ ΕΜΠΟΡΙΟΥ

Η σημασία του λιανικού εμπορίου για την Ελληνική οικονομία είναι αδιαμφισβήτητη, εκτός των άλλων και λόγω της έκτασης του κλάδου. Το 2011, σύμφωνα και με την έκθεση ΟΟΣΑ, ο τομέας εμφάνισε αποτελέσματα 7.7 δισεκατομμυρίων ευρώ της Ακαθάριστης Προστιθέμενης Αξίας καταλαμβάνοντας το 4.2% του ΑΕΠ. Σε όρους απασχόλησης, η συνεισφορά του τομέα του λιανικού εμπορίου αναλογεί σε 12.3% των συνολικών θέσεων εργασίας. Ο εντοπισμός κανονιστικών εμποδίων στον κλάδο του λιανικού εμπορίου ανέδειξε πλήθος περιοριστικών για τον ανταγωνισμό διατάξεων, σε ένα ευρύ φάσμα οικονομικών δραστηριοτήτων. Με τις προτεινόμενες ρυθμίσεις της παραγράφου Α, αίρονται οι περιορισμοί που εντοπίστηκαν στη νομοθεσία που διέπει τον τομέα του λιανικού εμπορίου. Ειδικότερα:

Στην **υποπαράγραφο Α1** περιλαμβάνονται τα ζητήματα που άπτονται της λειτουργίας φαρμακείων και της διάθεσης φαρμάκων και αίρονται τα κανονιστικά εμπόδια που εντοπίστηκαν.

Ειδικότερα, **με την περίπτωση 1** αίρονται οι ελάχιστες αποστάσεις μεταξύ των ιδρυόμενων φαρμακείων. Η ρύθμιση κατά το ισχύον νομοθετικό πλαίσιο συνιστά έναν τύπο γεωγραφικού περιορισμού και κρίθηκε ότι περιορίζει σημαντικά την ιδιωτική πρωτοβουλία και οδηγεί σε καθεστώς ελλιπούς ανταγωνισμού και αποθάρρυνσης της εισόδου στον κλάδο. Παράλληλα, δεν είναι βέβαιο κατά πόσο οι συγκεκριμένοι περιορισμοί έχουν

επιτελέσει το σκοπό της ρύθμισής τους δεδομένου ότι θεσπίζονται σημαντικές εξαιρέσεις για φαρμακεία που λειτουργούν στον ίδιο χώρο για περισσότερα έτη, θεσπίζοντας γι' αυτά ακόμα και αποστάσεις 20 μέτρων, ήτοι σχεδόν χωρίς περιορισμό για παλαιότερα φαρμακεία. Κατά συνέπεια, προτείνεται η άρση των ελάχιστων αποστάσεων μεταξύ των φαρμακείων.

Με την **περίπτωση 2** καταργείται η προέγκριση του αρμόδιου Περιφερειάρχη για την ίδρυση εταιρειών εκμετάλλευσης φαρμακείων, που λειτουργούν ως ατομικά, εταιρικά και συστεγαζόμενα. Η μέχρι σήμερα ισχύουσα ρύθμιση αποτελεί ένα περαιτέρω διοικητικό βάρος στην ίδρυση εταιρειών φαρμακείων από μεμονωμένους φαρμακοποιούς, αποθαρρύνει την δημιουργία εταιρειών και συνεπακόλουθα την επίτευξη οικονομικών κλίμακος και λειτουργεί εις βάρος της μεγαλύτερης αποδοτικότητας άρα συνολικού οφέλους για τον κλάδο και τον καταναλωτή.

Με την **περίπτωση 3** αίρονται οι περιορισμοί της ορισμένης εκ του νόμου συμμετοχής στην εκμετάλλευση φαρμακείου από φαρμακοποιούς. Με την προτεινόμενη ρύθμιση καταργείται το ελάχιστο ποσοστό 50% επί του εταιρικού κεφαλαίου, κερδών και ζημιών που όφειλε να έχει ο αδειούχος φαρμακοποιός προκειμένου να προβεί στη σύσταση εταιρείες με άλλο φαρμακείο ή φαρμακαποθήκη. Η ρύθμιση αυτή κρίθηκε ότι έθετε υπέρμετρο εμπόδιο στον αριθμό των φαρμακοποιών που μπορούν να συστήσουν εταιρείες αποθαρρύνοντας την επίτευξη οικονομικών κλίμακας. Με την προτεινόμενη ρύθμιση τα ποσοστά συμμετοχής σε εταιρείες φαρμακείων ή φαρμακαποθηκών καθορίζονται ελεύθερα από τους συμμετέχοντες.

Με την **περίπτωση 4** αίρεται το κριτήριο των κλινών δημοσίου νοσοκομείου (άνω 150 κλινών) προκειμένου να είναι δυνατή η μεταφορά και η ίδρυση φαρμακείων πλησίον αυτών κατ' εξαίρεση των όρων ίδρυσης φαρμακείων, κριτήριο το οποίο δεν φαίνεται δικαιολογημένο ή αναλογικό του σκοπού της ρύθμισης.

Με την **περίπτωση 5** αίρεται ο περιορισμός της ύπαρξης ενός φαρμακοποιού ανά τρεις βοηθούς, περιορισμός ο οποίος οδηγούσε δυνητικά στην αύξηση κόστους του φαρμακείου. Πλέον επαφίεται στο εκάστοτε φαρμακείο να κρίνει ανάλογα με τις εκάστοτε ανάγκες τον αριθμό των προσώπων που θα απασχολούνται σε αυτό.

Με την **περίπτωση 6** αίρονται περιορισμοί στη λειτουργία των φαρμακείων που θέσπιζε ο ν. 5607/1932. Ειδικότερα, αίρεται ο περιορισμός της δυνατότητας μεταφοράς φαρμακείου μόνο εντός των ορίων του Δήμου και πλέον μπορεί να πραγματοποιείται ελεύθερα, τηρουμένων των πληθυσμιακών ορίων, όπως ισχύουν. Επίσης, προτείνεται η άρση του περιορισμού ενός φαρμακοποιού να λάβει άδεια για ίδρυση ή διεύθυνση περισσότερων του ενός φαρμακείων. Με την άρση του περιορισμού ενισχύεται η ελευθερία επιλογής του επαγγελματία να σταθμίσει τις αποφάσεις του και να διευρύνει την επαγγελματική του ενασχόληση με περισσότερα από ένα φαρμακεία. Επιπλέον, με την ίδια περίπτωση 6, προτείνεται η άρση του περιορισμού συστέγασης φαρμακείων ή φαρμακοποιών με άλλα καταστήματα. Ομοίως, για τους ίδιους λόγους, θα πρέπει η τυχόν συστέγαση να αποτελεί προϊόν επιλογής του εκάστοτε επαγγελματία και να μην περιορίζεται εκ του νόμου η οικονομική ελευθερία.

Με την περίπτωση 7 προτείνεται η άρση ελάχιστων τετραγωνικών μέτρων του ΠΔ 88/2004 και του ν. 1963/1991 φαρμακαποθήκης και φαρμακοπωλείου, καθώς κρίθηκε ότι δύνανται να αποτελέσουν εμπόδιο εισόδου νέων επαγγελματιών στην αγορά καθώς και η υποχρέωση τήρησης αποθεμάτων των φαρμακαποθηκών του ΠΔ 88/2004, ρύθμιση η οποία κρίθηκε ότι δύνανται να δημιουργεί επιπλέον κόστος στη λειτουργία των φαρμακαποθηκών. Με την άρση των προαναφερομένων περιορισμών ενισχύονται οι συνθήκες υγιούς ανταγωνισμού χωρίς περαιτέρω κόστος και εμπόδια εισόδου.

Με τις περιπτώσεις **8, 10, 11** ρυθμίζονται ζητήματα τιμολόγησης των Μη Συνταγογραφούμενων Φαρμάκων (ΜΗΣΥΦΑ).

Η Ελλάδα είναι σήμερα μία από τις 4 εναπομείνουσες χώρες της Ευρώπης που καθορίζει τις τιμές και τα ανώτατα περιθώρια κέρδους όλων των επιμέρους σταδίων (χονδρική και λιανική πώληση) των ΜΗΣΥΦΑ. Οι ρυθμίσεις περί τιμολόγησης των ΜΗΣΥΦΑ καταλήγουν να βλάπτουν τον καταναλωτή τόσο υπό όρους διαθέσιμων προϊόντων όσο και οικονομικούς, οδηγώντας σε περιορισμένη δυνατότητα επιλογής προϊόντων και ενίοτε ανεπάρκεια ειδών ΜΗΣΥΦΑ. Επιπλέον, κρατούν την αγορά σε συνθήκες μη ανάπτυξης αποτελώντας εμπόδιο για την κυκλοφορία νέων προϊόντων στην ελληνική αγορά και την είσοδο νέων επαγγελματιών στο χώρο. Πρέπει να σημειωθεί, ότι στην Ελλάδα το μερίδιο των ΜΗΣΥΦΑ είναι από τα χαμηλότερα στην Ευρώπη, το οποίο κυμαίνεται στο 11,9% του συνόλου των φαρμακευτικών προϊόντων το 2012 (372 εκατ. ευρώ) έναντι 16% που είναι ο μέσος όρος της ευρωζώνης. Τέλος, ο πλήρης καθορισμός των τιμών σε όλα τα επίπεδα δείχνει ότι οδηγεί σε λιανικές τιμές κατά 27,6% υψηλότερες κατά μέσο όρο και ανά μονάδα δραστικής ουσίας, σύμφωνα και με την έκθεση του ΟΟΣΑ. Η απελευθέρωση των περιορισμών ως προς τα ΜΗΣΥΦΑ σύμφωνα και με τα πορίσματα της Έκθεσης του ΟΟΣΑ, όπου αναλύονται συγκριτικά παραδείγματα με άλλες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αναμένεται να οδηγήσει σε ένα νέο καθεστώς υγιούς ανταγωνισμού υπό όρους οικονομικής ελευθερίας που αναμένεται να λειτουργήσει προς όφελος τόσο της συγκεκριμένης αγοράς όσο και προς όφελος του καταναλωτή.

Ειδικότερα, με την **περίπτωση 8** προτείνεται η σταδιακή αποκλιμάκωση των περιορισμών στην τιμολόγηση των ΜΗΣΥΦΑ. Ειδικότερα, προτείνεται να θεσπισθεί απαγόρευση αύξησης των τιμών μέχρι την 31^η Δεκεμβρίου 2016, ώστε να παρασχεθεί ο απαραίτητος χρόνος προσαρμογής στο νέο περιβάλλον. Η προτεινόμενη ρύθμιση σε συνδυασμό **με τις περιπτώσεις 10 και 11** με τις οποίες καταργούνται τα περιθώρια κέρδους που ίσχυαν για τα ΜΗΣΥΦΑ, δημιουργεί ένα νέο καθεστώς τιμολόγησης των ΜΗΣΥΦΑ. Τα αποτελέσματα του νέου καθεστώτος τιμολόγησης στην πτώση των τιμών των ΜΗΣΥΦΑ θα μελετηθούν εντός τριμήνου από την ψήφιση του νόμου, ώστε να επανεξεταστεί το πλαίσιο τιμολόγησης και διανομής τους, εφόσον αυτό παραστεί αναγκαίο.

Κατ' αντιστοιχία, στην **περίπτωση 8 (γ)** ρυθμίζονται τα ζητήματα των ΜΗΣΥΦΑ που θα τεθούν σε κυκλοφορία μετά την έναρξη ισχύος του παρόντος αναλόγως της δραστικής ουσίας των νέων φαρμάκων καθώς και όσων χαρακτηρισθούν ΜΗΣΥΦΑ. Επίσης, ρυθμίζεται **(8δ)** ότι τα ΜΗΣΥΦΑ δεν υπόκεινται σε περιορισμούς εκπτώσεων και γνωστοποιήσεων. Τέλος, τίθεται εξουσιοδότηση προς τον Υπουργό Υγείας προκειμένου με απόφασή του να ρυθμίσει κάθε σχετική λεπτομέρεια για την εφαρμογή των νέων διατάξεων και τίθεται

γενικός κανόνας ότι στα ΜΗΣΥΦΑ δεν έχουν εφαρμογή ειδικότερα οι διατάξεις περί ανώτατης χονδρικής τιμής, ανώτατης λιανικής τιμής, καθαρής τιμής παραγωγού ή εισαγωγέα, περί τιμολόγησης γενοσήμων, η διαδικασία και τα δικαιολογητικά για τον καθορισμό ή μεταβολή τιμής, η τιμολόγηση φαρμάκων αναφοράς, οι χορηγούμενες πιστώσεις, οι περιορισμοί στις εκπτώσεις καθώς και η διαδικασία γνωστοποίησης πωλήσεων.

Με τις περιπτώσεις **9, 12 και 16** ρυθμίζονται τα ζητήματα ωραρίου των φαρμακείων.

Η Έκθεση του ΟΟΣΑ επισημαίνει ότι το υφιστάμενο καθεστώς αναφορικά με το ωράριο λειτουργίας των φαρμακείων συνιστά εμπόδιο για τον ελεύθερο ανταγωνισμό. Ο λόγος είναι ότι η υφιστάμενη νομοθεσία επιβάλλει στους φαρμακοποιούς που επιθυμούν να τηρήσουν διευρυμένο ωράριο να το δηλώνουν υποχρεωτικά δύο φορές ανά έτος και να δεσμεύονται στην τήρηση του δηλωθέντος ωραρίου επί εξάμηνο. Επιπλέον, τυχόν διευρυμένο ωράριο θα πρέπει υποχρεωτικά να συμπίπτει με το ωράριο των εφημεριών των φαρμακείων. Έτσι, φαρμακοποιός που επιθυμεί να τηρήσει ωράριο λειτουργίας διευρυμένο μόνο κατά λίγες ώρες αλλά όχι ίδιο με το ωράριο της οικείας εφημερίας, δεν μπορεί με το υφιστάμενο καθεστώς να το πράξει. Από την άλλη όμως, είναι προς το δημόσιο συμφέρον τα φαρμακεία που αναφέρονται στον εκάστοτε κατάλογο εφημερευόντων να τηρούν πράγματι το διευρυμένο ωράριο που έχουν δηλώσει, η δε μη τήρηση του ωραρίου αυτού (εφόσον το φαρμακείο περιλαμβάνεται στον κατάλογο των εφημερευόντων) να συνοδεύεται με αντίστοιχες συνέπειες.

Η επέκταση του ωραρίου λειτουργίας κρίνεται ότι θα αυξήσει τη δυνατότητα πρόσβασης των καταναλωτών στα φαρμακεία με αποτέλεσμα την μείωση του κόστους συναλλαγών και σημαντική εξοικονόμηση χρόνου λόγω της ευελιξίας ως προς τη δυνατότητα του καταναλωτή να επισκέπτεται τα φαρμακεία. Επιπροσθέτως από τη διεύρυνση του ωραρίου δύνανται να επωφεληθούν και οι φαρμακοποιοί μέσω της αύξησης του όγκου και του είδους των υπηρεσιών που προσφέρουν. Η διεύρυνση δύνανται επίσης να έχει ευεργετικές συνέπειες και ως προς την αγορά εργασίας καθώς το διευρυμένο ωράριο συνεπάγεται και αυξημένη προσφορά εργασίας στον κλάδο.

Ειδικότερα, με τη περίπτωση 12 θεσπίζεται ως γενικός κανόνας η δυνατότητα διεύρυνσης του ωραρίου λειτουργίας των φαρμακείων, προκειμένου κάθε φορέας φαρμακείου να μπορεί να επιλέγει ελεύθερα το ωράριο λειτουργίας χωρίς η επιλογή αυτή να υπόκειται σε προηγούμενη γνωστοποίηση, να εξαρτάται από τα ωράρια των εφημεριών ή η μη τήρηση του δηλωθέντος διευρυμένου ωραρίου να υπόκειται σε κυρώσεις.

Ενόψει όμως και του εύλογου δημοσίου συμφέροντος να τηρείται δεσμευτικά το ωράριο λειτουργίας των φαρμακείων που περιλαμβάνονται στους καταλόγους των εφημερευόντων, προκρίθηκε να προβλεφθούν δύο δυνατότητες. Σύμφωνα με την πρώτη, το φαρμακείο μπορεί να λειτουργεί ελεύθερα εφαρμόζοντας το διευρυμένο ωράριο ανάλογα με τις δυνατότητες και την επιθυμία του οικείου φαρμακοποιού. Στην περίπτωση αυτή, το φαρμακείο δεν θα αναφέρεται στον κατάλογο των εφημερευόντων. Στην δεύτερη περίπτωση και προκειμένου το φαρμακείο να περιλαμβάνεται στην λίστα των εφημερευόντων, το διευρυμένο ωράριο θα πρέπει να γνωστοποιείται εκ των προτέρων και η τήρησή του είναι υποχρεωτική και συμπίπτει με αυτή των εφημεριών (ως είχε η

προϋφιστάμενη ρύθμιση). Προφανώς, είναι δυνατή και η συνδυαστική εφαρμογή των δύο δυνατοτήτων. Φαρμακείο μπορεί να δηλώσει εκ των προτέρων και δεσμευτικά συγκεκριμένο ωράριο λειτουργίας και ως προς αυτό να συμπεριληφθεί στις λίστες των εφημερευόντων (παρ. 2β του άρθρου 36 του νόμου 3918/2011). Εκτός αυτού του υποχρεωτικά τηρούμενου διευρυμένου ωραρίου, το ίδιο φαρμακείο μπορεί να παραμένει ανοικτό και επιπλέον ώρες κάνοντας χρήση της γενικής δυνατότητας της παρ. 2α του άρθρου 36 του νόμου 3918/2011.

Κατ' αντιστοιχία για λόγους του ενιαίου της ρύθμισης, **οι περιπτώσεις 9 και 16** καταργούν τις αντίστοιχες ρυθμίσεις περί ωραρίου λειτουργίας.

Με τις **περιπτώσεις 13, 14, 15 και 16** ρυθμίζονται λοιπά ζητήματα που σχετίζονται με την διακίνηση και διάθεση φαρμάκων και σκευασμάτων και συγκεκριμένα: Απλουστεύονται οι διατάξεις για το παράλληλο εμπόριο σύμφωνα όμως με τις επιταγές της Ενωσιακής νομοθεσίας. Τροποποιούνται επί τη βάση της απελευθέρωσης του δικτύου διανομής διατάξεις της νομοθεσίας που αφορούν σε διαιτητικά προϊόντα που προορίζονται για ιατρικούς σκοπούς και επιτρέπεται ρητώς η πώληση εξ αποστάσεως των βιταμινών και συμπληρωμάτων διατροφής της ΥΑ ΓΠ/οικ.103499/2013. Επίσης, προτείνεται η τροποποίηση της ισχύουσας νομοθεσίας σύμφωνα με την οποία για να χαρακτηριστεί ένα προϊόν ως ΜΗΣΥΦΑ απαιτείται να κυκλοφορεί σε 5 κράτη-μέλη της ΕΕ ως τέτοιο. Η προτεινόμενη ρύθμιση αντικαθιστά την προϋπόθεση αυτή με 3 κράτη- μέλη της ΕΕ τον περιορισμό αυτό.

Τέλος, αναφορικά με τα προϊόντα καπνού, ορίζεται ρητά ότι διέπονται από την απελευθέρωση των περιορισμών που επέφερε ον. 3919/2011 και διακινούνται ελεύθερα υπό τους περιορισμούς διάθεσης του ν. 3730/2008, οι οποίοι όμως αφορούν τον τρόπο διάθεσής τους στο κοινό για την προστασία της δημόσιας υγείας και όχι το φορέα του δικαιώματος διάθεσής τους, που υπόκειται σε απελευθέρωση.

Στην **υποπαράγραφο Α2** περιλαμβάνονται τα ζητήματα σχετικά με την άρση περιορισμών στην λειτουργία των πρατηρίων **υγρών καυσίμων**.

Με την παρούσα υποπαράγραφο ρυθμίζονται δύο ζητήματα αναφορικά με την οργάνωση της αγοράς πετρελαιοειδών και το ρυθμιστικό πλαίσιο αδειοδότησης της άσκησης δραστηριοτήτων πετρελαιοειδών προϊόντων. Πρώτον, η λιανική πώληση πετρελαίου θέρμανσης και, δεύτερον, η οργάνωση της λιανικής εμπορίας δυνάμει συμβάσεων αποκλειστικής προμήθειας πετρελαιοειδών προϊόντων.

Το υφιστάμενο νομοθετικό πλαίσιο στηρίζεται στη γενική αρχή ότι για κάθε οικονομική δραστηριότητα στην αγορά υγρών καυσίμων απαιτείται η κατοχή ειδικής άδειας. Στο πλαίσιο αυτό, προβλέπεται διάκριση μεταξύ των πωλητών πετρελαίου θέρμανσης με ίδιους αποθηκευτικούς χώρους και χωρίς ίδιους αποθηκευτικούς χώρους ως προς τις κατηγορίες κατόχων αδειών, από τους οποίους μπορούν να προμηθεύονται ή στους οποίους επιτρέπεται να πωλούν πετρελαιοειδή προϊόντα. Τέτοιο περιορισμοί είναι δικαιολογημένοι μόνο εφόσον εγγυώνται ασφάλεια κατά την τροφοδοσία του πετρελαίου θέρμανσης. Κατά τα λοιπά, περιορίζουν αδικαιολόγητα την επαγγελματική και οικονομική ελευθερία των

πωλητών πετρελαίου θέρμανσης, οδηγώντας σε στρεβλώσεις του ανταγωνισμού στην σχετική αγορά.

Με την παρούσα υποπαράγραφο, ρυθμίζεται επίσης η λιανική εμπορία πετρελαιοειδών προϊόντων δυνάμει συμβάσεων αποκλειστικής προμήθειας. Το υφιστάμενο νομοθετικό πλαίσιο προβλέπει εκ του νόμου την αποκλειστικότητα στις συμβάσεις προμήθειας πετρελαιοειδών προϊόντων, η οποία όμως κρίνεται ότι αυξάνει τη διαπραγματευτική ισχύ των εταιριών εμπορίας πετρελαιοειδών προϊόντων. Ο βασικός δικαιολογητικός λόγος της ισχύουσας ρύθμισης είναι η παρεπόμενη υποχρέωση των κατόχων άδειας λιανικής εμπορίας που προμηθεύονται πετρελαιοειδή προϊόντα αποκλειστικά από ορισμένη εταιρία εμπορίας να αναρτούν το εμπορικό της σήμα, προς διασφάλιση της ενημέρωσης του καταναλωτικού κοινού σχετικά με την προέλευση των πωλούμενων πετρελαιοειδών προϊόντων.

Με την προτεινόμενη **περίπτωση 1** αίρεται η απαγόρευση διακίνησης πετρελαίου θέρμανσης με βυτιοφόρο αυτοκίνητο κατόχου άδειας λειτουργίας πρατηρίου υγρών καυσίμων, που φέρει το σήμα συγκεκριμένης εταιρίας εμπορίας και διανομής πετρελαιοειδών υπό την προϋπόθεση της μη ύπαρξης παραπλανητικού σήματος ως προς την προέλευση των διακινούμενου καυσίμου.

Με την προτεινόμενη **περίπτωση 3** αίρεται η έννοια της αποκλειστικότητας σε σχέση με την απαγόρευση πώλησης πετρελαιοειδών από κάτοχο άδειας διύλισης σε κατόχους άδειας λιανικής εμπορίας ή κοινοπραξίες και συνεταιρισμούς, εφόσον τα μέλη τους συμβάλλονταν με αποκλειστική σύμβαση με εταιρεία εμπορίας. Ωστόσο, για να πραγματοποιηθεί προμήθεια από κάτοχο άδειας διύλισης, ο κάτοχος άδειας λιανικής εμπορίας οφείλει να υποβάλει υπεύθυνη δήλωση περί μη ύπαρξης σχέσης αποκλειστικότητας.

Με την **περίπτωση 4**, ομοίως, αίρεται η περιοριστική διάκριση σε πρατηριούχους με αποκλειστική σύμβαση και «Ανεξάρτητα Πρατήρια». Παρόλ' αυτά, σε περίπτωση ύπαρξης σύμβασης αποκλειστικότητας, ο κάτοχος Άδειας λιανικής εμπορίας διατηρεί την υποχρέωση να τηρεί το εμπορικό σήμα του κατόχου άδειας εμπορίας.

Με την **περίπτωση 5** αίρεται ο περιορισμός των Προμηθευτικών Συνεταιρισμών και Κοινοπραξιών να μην μπορούν να διαθέτουν ίδιους αποθηκευτικούς χώρους παρά μόνο των μελών τους. Ο περιορισμός αίρεται και μπορούν να διαθέτουν ίδιους αποθηκευτικούς, εφόσον έχουν εγκατεστημένο και σε πλήρη λειτουργία, σύστημα εισροών εκροών.

Με την **περίπτωση 6** επεκτείνεται η δυνατότητα πραγματοποίησης εισαγωγών και στους κατόχους άδειας λιανικής εμπορίας, εκτός των πωλητών θέρμανσης χωρίς αποθηκευτικούς χώρους, και πάντα υπό την προϋπόθεση ότι έχουν εγκατεστημένο και σε πλήρη λειτουργία, σύστημα εισροών εκροών.

Με τις προτεινόμενες περιπτώσεις **2 και 7** αναφορικά με το την οργάνωση της λιανικής πώλησης πετρελαίου θέρμανσης, η διάκριση μεταξύ πωλητών πετρελαίου θέρμανσης με ίδιους αποθηκευτικούς χώρους και χωρίς ίδιους αποθηκευτικούς χώρους διατηρείται μόνο στον βαθμό που διασφαλίζει την τροφοδοσία και διακίνηση του πετρελαίου θέρμανσης. Αντιθέτως, καταργούνται όσοι περιορισμοί, αναφορικά με τις επιλογές εφοδιασμού, διάθεσης και διακίνησης πετρελαίου θέρμανσης, περιορίζουν αδικαιολόγητα την

επαγγελματική και οικονομική ελευθερία των πωλητών πετρελαίου θέρμανσης. Έτσι, πωλητές πετρελαίου θέρμανσης χωρίς ίδιους αποθηκευτικούς χώρους πλέον ορίζεται ότι επιτρέπεται να προμηθεύονται πετρελαιοειδή προϊόντα είτε από πωλητές πετρελαίου θέρμανσης με ίδιους αποθηκευτικούς χώρους, είτε από εταιρίες πετρελαιοειδών και Διυλιστήρια, κατά τα όσα ισχύουν και για τους πωλητές πετρελαίου θέρμανσης με ίδιους αποθηκευτικούς χώρους, οι οποίοι συμπληρωματικά μπορούν να προμηθεύονται και από εισαγωγές εφόσον διαθέτουν εγκατεστημένο και σε πλήρη λειτουργία σύστημα εισροών-εκροών.

Αποκλείεται, εντούτοις, η προμήθεια πετρελαιοειδών προϊόντων από εισαγωγείς από όσους πωλητές δεν διαθέτουν αποθηκευτικούς χώρους, λαμβάνοντας υπόψη την ανυπαρξία αποθηκευτικών χώρων και τον κίνδυνο λαθρεμπορίας. Αντιστοίχως τροποποιούνται και οι διατάξεις που είτε δεν προβλέπουν είτε απαγορεύουν σε κατόχους άδειας διύλισης ή σε πωλητές πετρελαίου θέρμανσης με ίδιους αποθηκευτικούς χώρους να διαθέτουν πετρελαιοειδή προϊόντα σε πωλητές πετρελαίου θέρμανσης χωρίς ίδιους αποθηκευτικούς χώρους. Τέλος, καταργείται ο περιορισμός της δυνατότητας των πωλητών πετρελαίου θέρμανσης χωρίς ίδιους αποθηκευτικούς χώρους να πωλούν λιανικώς μόνο σε τελικούς καταναλωτές.

Επιπλέον, με την προτεινόμενη **περίπτωση 8** αίρεται η απαγόρευση πρατηρίων υγρών καυσίμων επί των εθνικών αυτοκινητόδρομων να διαθέτουν πετρέλαιο θέρμανσης, καθώς εκτός του αδικαιολόγητου περιορισμού που εισάγει, έχει καταστεί άνευ αντικειμένου μετά την εξίσωση του φόρου πετρελαίου κίνησης και θέρμανσης.

Κατ' αντιστοιχία με τις προηγούμενες ρυθμίσεις, με την **περίπτωση 9** καταργούνται οι προαναφερθέντες περιορισμοί και από τον Κανονισμό Αδειών (Δ2/Α/Φ.8/15670/2005).

Τέλος, με την **περίπτωση 10** καταργείται ο εκ του νόμου περιοριστικός προσδιορισμός των μηχανισμών διαμόρφωσης της χονδρικής τιμής πώλησης των υγρών καυσίμων και ορίζεται ότι, πλέον, η διαμόρφωση της χονδρικής τιμής πώλησης των υγρών καυσίμων είναι ανοιχτή σε διαπραγμάτευση από τα μέρη.

Στην υποπαράγραφο A3 περιλαμβάνονται ζητήματα περιπτέρων, πώλησης καπνοβιομηχανικών προϊόντων και κυλικείων.

Με τις περιπτώσεις 1 έως 16 καταργούνται ρητά περιορισμοί στη χορήγηση αδειών εκμετάλλευσης περιπτέρων και κυλικείων και στην πρόσβαση και άσκηση επαγγελματών αναφορικά με την πώληση καπνοβιομηχανικών προϊόντων. Καταργούνται ρητά ρυθμίσεις αναφορικά με το θεσμικό πλαίσιο αδειοδότησης για τη λειτουργία περιπτέρων, κυλικείων, καφενείων και κουρείων σε κοινόχρηστους χώρους και κτήρια των ΟΤΑ, καθώς και περιορισμοί στην πώληση καπνοβιομηχανικών προϊόντων. Οι ρυθμίσεις αυτές καταργούνται ρητά ως ασύμβατες με τη γενικής εφαρμογής διάταξη της παραγράφου 1 του άρθρου ΣΤ2 του νόμου 4093/2012, που διευκρίνισε ότι τα άρθρα 2 και 3 του νόμου 3919/2011 περί απελευθέρωσης των επαγγελματών εφαρμόζονται και στη χορήγηση αδειών εκμετάλλευσης περιπτέρων και κυλικείων, και επομένως αδικαιολόγητοι περιορισμοί στην πρόσβαση και άσκηση των ανωτέρω επαγγελματών αίρονται.

Πριν την έκδοση του νόμου 4093/2012, με τη γενικής εφαρμογής διάταξη της παραγράφου 1 του άρθρου ΣΤ2, η εγκύκλιος 797/2012 του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας είχε ερμηνεύσει τον νόμο 3919/2011 κατά τρόπο ώστε το πεδίο εφαρμογής του να καταλαμβάνει και τα εν λόγω επαγγέλματα. Εν τούτοις, για λόγους ασφάλειας δικαίου προκρίνεται η ρητή κατάργηση όλων των αδικαιολόγητων περιορισμών στην πρόσβαση και άσκηση επαγγελμάτων σχετικών με την πώληση καπνοβιομηχανικών προϊόντων και την εκμετάλλευση περιπτέρων και κυλικείων.

Αντιθέτως, διατηρείται σε ισχύ ο περιορισμός περί παραχώρησης του 30% των θέσεων περιπτέρων, οι οποίες προσδιορίζονται κατόπιν δημόσιας κλήρωσης, σε άτομα με ειδικές ανάγκες (Α.Μ.Ε.Α.) και πολύτεκνους, με βάση εισοδηματικά κριτήρια, κατά το άρθρο ΣΤ 2, παράγραφος 3 του νόμου 4093/2012. Προκρίνεται ότι ο εν λόγω περιορισμός της συνταγματικής επιταγής περί επαγγελματικής ελευθερίας είναι αναλογικός προς το επιδιωκόμενο κοινωνικό όφελος που προκύπτει από την προνομιακή μεταχείριση ατόμων με ειδικές ανάγκες και πολυτέκνων, χωρίς να αποκλείεται ολοσχερώς η πρόσβαση στα εν λόγω επαγγέλματα.

Τέλος, καταργούνται ρητά, για λόγους ασφάλειας δικαίου, διατάξεις οι οποίες λογίζεται ότι έχουν ήδη καταργηθεί δυνάμει της παραγράφου 6 του άρθρου ΣΤ2 του νόμου 4093/2012, σύμφωνα με την οποία καταργείται κάθε άλλη, γενική ή ειδική, διάταξη που αντίκειται στην ως άνω ρύθμιση της παραγράφου 3 του άρθρου ΣΤ2 του νόμου 4093/2012.

Με την **υποπαράγραφο Α.4** ρυθμίζονται τα θέματα περί ενιαίας τιμής βιβλίου.

Ειδικότερα, με την **πρώτη περίπτωση** τροποποιούνται οι υφιστάμενες διατάξεις που επιβάλλουν περιορισμούς ως προς την δυνατότητα εκπτώσεων σε τιμές βιβλίων. Περιορισμοί για την προστασία της πολιτιστικής κληρονομιάς δεν είναι άγνωστοι και στις νομοθεσίες άλλων κρατών – μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η Ελλάδα -όμως- είχε επιλέξει μία άκρως αυστηρή πολιτική προστασίας της λιανικής τιμής, η οποία εφαρμοζόταν σε κάθε κατηγορία βιβλίου και επί διετία για κάθε έκδοση ή ανατύπωση αυτού. Η υφιστάμενη ρύθμιση σε συνδυασμό με την πολιτική μερίδας των εκδοτών να παράγουν μικρό αριθμό βιβλίων ανά έκδοση και να προβαίνουν σε νέες εκδόσεις του ίδιου βιβλίου πριν από την πάροδο της διετίας οδήγούσε κατ' ουσίαν την προστασία της λιανικής τιμής κάθε βιβλίου για δυνητικά απεριόριστο χρονικό διάστημα.

Με την προτεινόμενη τροποποίηση της νομοθεσίας οι υφιστάμενοι περιορισμοί ως προς την λιανική τιμή των βιβλίων διατηρούνται ως είχαν αναφορικά με τα αντίτυπα της α' έκδοσης των βιβλίων που εντάσσονται στην κατηγορία των 'λογοτεχνικών βιβλίων', όπως αυτό έχει διαπλασθεί από το νόμο και τη νομολογία (πρβλ. άρθρο 33 ν. 2121/1993 για την πνευματική ιδιοκτησία). Με την ρύθμιση αυτή διατηρείται το προστατευτικό καθεστώς για τα λογοτεχνικά βιβλία και ενθαρρύνεται η παραγωγή και διάθεση νέων έργων λογοτεχνίας, για τα οποία η λιανική τιμή θα παραμένει εντός των προδιαγεγραμμένων από των εκδότη ορίων (έως 10% έκπτωση επί της ενδεικτικής τιμής που ορίζει ο εκδότης). Ως προς τις λοιπές κατηγορίες βιβλίων (μη λογοτεχνικά βιβλία και λογοτεχνικά βιβλία σε επόμενη της πρώτης έκδοσης) αίρονται οι υφιστάμενοι περιορισμοί, κυρίως αυτοί που αφορούν τον περιορισμό ως προς την δυνατότητα έκπτωσης επί της ενδεικτικής τιμής λιανικής.

Καθώς κρίθηκε ότι οι περιορισμοί αυτοί θέτουν υπερβολικά και αδικαιολόγητα εμπόδια στην λειτουργία του ελεύθερου ανταγωνισμού, αναμένεται ότι μετά την απελευθέρωση στην διαμόρφωση της τιμής του βιβλίου, ιδίως μετά την απάλειψη του περιορισμού ως προς το ύψος της εκπτώσεως που μπορεί να γίνει από την καθορισθείσα τιμή βιβλίου, θα ωφεληθεί ο καταναλωτής λόγω της μείωσης της τιμής του βιβλίου εν γένει. Αναμένεται, τέλος, επί τη βάσει και διδαγμάτων άλλων χωρών, ότι η απελευθέρωση της τιμής του βιβλίου δεν θα επηρεάσει δυσμενώς τον όγκο αλλά και το ποιοτικό εύρος των πνευματικών δημιουργημάτων γραπτού λόγου που διατίθενται στο κοινό.

Με την **περίπτωση 2** αίρονται οι περιορισμοί στην δυνατότητα πώλησης βιβλίων κατά τη διάρκεια των εκθέσεων. Παράλληλα δίνεται η δυνατότητα για διενέργεια περισσότερων της μίας εκθέσεων βιβλίων όπου είναι δυνατή η πώλησή τους, με αιτιολογημένη απόφαση του οικείου Περιφερειάρχη. Σύμφωνα με την έκθεση του ΟΟΣΑ είναι περιοριστική η οριζόντια απαγόρευση της διενέργειας πέραν της μίας έκθεσης βιβλίων όπου είναι δυνατή η πώληση και ο αριθμός των εκθέσεων αυτών πρέπει να δύναται να αυξηθεί χωρίς ταυτόχρονα να αίρεται ο σκοπός της ρύθμισης, που αφορά στην προστασία των καταστημάτων πώλησης βιβλίων.

Στην **υποπαράγραφο Α5** περιλαμβάνονται λοιπές διατάξεις σχετικές με την άρση περιορισμών στο λιανικό εμπόριο.

Με την **περίπτωση 1** προστίθεται στο ν. 4177/2013 εξουσιοδότηση στον Υπουργό Ανάπτυξης και Ανταγωνιστικότητας να εκδώσει απόφαση εντός 3 μηνών από την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου, κατόπιν διαβούλευσης με τους τοπικούς και συλλογικούς φορείς προκειμένου να επιτραπεί πιλοτικά σε τουλάχιστον τρεις τουριστικές περιοχές και για ένα έτος, η προαιρετική λειτουργία των εμπορικών καταστημάτων όλες τις Κυριακές του έτους, χωρίς τις προϋποθέσεις της παραγράφου 2 του άρθρου 16 και χωρίς την προηγούμενη απόφαση του Αντιπεριφερειάρχη. Με την διάταξη αυτή δίνεται η δυνατότητα εφαρμογής πιλοτικής λειτουργίας των εμπορικών καταστημάτων στις οριζόμενες με την Υπουργική απόφαση τουριστικές περιοχές για την εξαγωγή συγκριτικών αποτελεσμάτων και στοιχείων για τη λειτουργία των καταστημάτων τις Κυριακές.

Με την **περίπτωση 2** παρέχεται η εξουσιοδότηση για την έκδοση Κώδικα Δεοντολογίας για τις εκπτώσεις και προσφορές. Κρίθηκε σκόπιμο περιορισμοί αυτού του είδους να ρυθμίζονται πλέον επί τη βάσει Κώδικα Δεοντολογίας και προς τούτο εξουσιοδοτείται ο αρμόδιος Υπουργός να θεσπίσει Κώδικά Δεοντολογίας εντός εξαμήνου, μετά από διαβούλευση με τους κοινωνικούς φορείς. Στον Κώδικα Δεοντολογίας θα ρυθμίζονται ιδίως θέματα που αφορούν στην πλήρη, σαφή και μη παραπλανητική ενημέρωση του κοινού στην διάρκεια των προσφορών, στην ποσότητα και στα χαρακτηριστικά των προσφερόμενων ειδών, στις συνέπειες παράβασης του Κώδικα Δεοντολογίας και κάθε άλλη σχετική λεπτομέρεια.

Με τον Κώδικα Δεοντολογίας ή άλλη κανονιστική πράξη θα ρυθμίζονται και ζητήματα που αφορούν στην χρονική περίοδο κατά την οποία τα εποχικά είδη μπορούν να προσφέρονται σε μειωμένη τιμή καθώς και οι όροι και οι προϋποθέσεις χαρακτηρισμού των καταστημάτων πώλησης αποθεμάτων (stock) και των εκπτώσιμων καταστημάτων (outlet) και η πώληση εμπορευμάτων από τα καταστήματα αυτά. Μετά την υιοθέτηση του Κώδικα

Δεοντολογίας καταργούνται αυτοδικαίως οι υφιστάμενες ρυθμίσεις για τις εκπτώσεις και προσφορές που περιέχονται στις παρ. 2 έως 6 του νόμου 4177/2013.

Παράλληλα, με την **περίπτωση 3** καταργούνται περιορισμοί των καταστημάτων πώλησης αποθεμάτων (stock) και των εκπτώτικων καταστημάτων (outlet) που κρίθηκε ότι συνιστούν εμπόδιο στον ανταγωνισμό και με την **περίπτωση 4** καταργείται ο περιορισμός στην περίπτωση διενέργειας προωθητικών ενεργειών, η αξία του ανόμοιου προϊόντος που δίδεται ως δώρο να είναι μικρότερη της αξίας του κύριου προϊόντος, ρύθμιση που κρίθηκε ότι περιορίζει την υιοθέτηση επιχειρηματικών επιλογών και στρατηγικής.

Με τις **περιπτώσεις 5 και 6** καταργούνται αναχρονιστικές διατάξεις που έδιναν τη δυνατότητα στον Υπουργό να ρυθμίζει περισσότερα στοιχεία αναγραφής στα τιμολόγια διακίνησης προϊόντων καθώς και το μητρώο χονδρεμπόρων το οποίο δεν έχει λειτουργήσει στην πράξη κατά τα οριζόμενα του ν. 2323/1995. Με την **περίπτωση 7** αίρεται η εξαίρεση της Κυριακάτικης αγοράς του Πειραιά από την ανανέωση της άδειας όπως εισήχθη με το ν. 4013/2011, διάταξη είχε αποτελέσματα άπαξ αλλά θα πρέπει να καταργηθεί ρητώς.

Με την **περίπτωση 7** καταργείται η διαδικασία υποχρεωτικής γνωστοποίησης των απορρυπαντικών στο Γενικό Χημείο του Κράτους. Η ρύθμιση κρίθηκε ότι συντελεί στην αύξηση του κόστους για τις επιχειρήσεις που διαθέτουν απορρυπαντικά στην Ελληνική αγορά, καθώς όφειλαν να γνωστοποιούν τη σύνθεση και άλλα στοιχεία κάθε προϊόντος απορρυπαντικού προς το Γενικό Χημείο του Κράτους, καταβάλλοντας συγκεκριμένα τέλη για τη διαδικασία αυτή αλλά και ταυτόχρονα έχοντας την υποχρέωση να αποτυπώσουν σε κάθε προϊόν τον αντίστοιχο κωδικό έγκρισης. Με τον τρόπο αυτό δημιουργούταν επιπρόσθετο κόστος στη διάθεση των προϊόντων και κατ' επέκταση και την τελική τιμή του προϊόντος αποθαρρύνοντας νέες επιχειρήσεις ή νέα προϊόντα να εισέλθουν στην αγορά, λειτουργώντας εις βάρος του ανταγωνισμού. Πλέον η διοικητική διαδικασία αίρεται και ο κάθε παραγωγός και εισαγωγέας είναι υπεύθυνος για το προϊόν που διαθέτει στην Ελληνική αγορά όπως επιτάσσει η Ενωσιακή νομοθεσία, χωρίς να απαιτείται γνωστοποίηση (υπό τη μορφή εγκρίσεως) και περαιτέρω διοικητικά βάρη.

Με την περίπτωση 8 καταργείται η γενική ρήτρα επιβολής ανώτατων τιμών πώλησης «γενικά σε όλους τους χώρους, δημόσιους ή ιδιωτικούς, στους οποίους εξ αντικειμένου δεν είναι εφικτό να λειτουργήσει ο ανταγωνισμός» (περίπτωση (ι), του Πίνακα 2, του άρθρου 137 της ΥΑ Α2- 861 -ΦΕΚ Β' 2044/2013), καθώς είναι εξαιρετικά ευρεία και δεν ανταποκρίνεται στον επιδιωκόμενο σκοπό προστασίας του καταναλωτικού κοινού. Διατηρείται ωστόσο η ανώτατη τιμή για βασικά είδη στα λουπά σημεία που ορίζονται από το ίδιο άρθρο 137, δηλαδή κυλικεία που λειτουργούν σε κυλικεία πλοίων, δικαστηρίων, αρχαιολογικών χώρων, νοσοκομείων, αεροδρομίων κ.ά. Επιπλέον, καταργείται η δυνατότητα που παρέχει σύμφωνα με το υφιστάμενο νομοθετικό πλαίσιο στον Υπουργό Ανάπτυξης τη δυνατότητα να προσδιορίζει βασικά είδη βιοτικής ανάγκης που προσφέρονται υποχρεωτικά στα κυλικεία που λειτουργούν σε χώρους, των οποίων την κυριότητα ή εκμετάλλευση έχει το Δημόσιο, και να καθορίζει τις ανώτατες τιμές πώλησης των προϊόντων αυτών (άρθρο 16 νόμου 3377/2005). Ο καθορισμός των τιμών, ειδικά σε ένα ευρύ φάσμα σημείων πώλησης, είναι από τα πιο περιοριστικά του ανταγωνισμού μέτρα και κρίνεται ότι το πεδίο εφαρμογής της εν λόγω διάταξης είναι εξαιρετικά ευρύ και μη

συγκεκριμένο. Επομένως με τις προτεινόμενες ρυθμίσεις, το άρθρο 16 νόμου 3377/2005 καταργείται και, ακολούθως, συγκαταργείται η ΥΑ Α2-96 (ΦΕΚ Β' 55/2007), που έχει εκδοθεί κατ' εφαρμογή της ως άνω διάταξης.

Τέλος, με την **περίπτωση 9** καταργούνται ρητά απηρχαιωμένες εξουσιοδοτικές διατάξεις, ασυμβίβαστες με την διάταξη του πρόσφατου ν. 4177/2013.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ Β: ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΣΧΕΤΙΚΕΣ ΜΕ ΤΟΝ ΚΛΑΔΟ ΤΗΣ ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑΣ ΤΡΟΦΙΜΩΝ

Ο κλάδος της επεξεργασίας τροφίμων αποτελεί έναν από τους πυλώνες της παραγωγικής και μεταποιητικής δραστηριότητας της Ελληνικής οικονομίας. Η ακαθάριστη προστιθέμενη αξία του τομέα σύμφωνα και με τον ΟΟΣΑ αναλογεί σε 5,9 δισεκατομμύρια Ευρώ (2011) το οποίο αντιπροσωπεύει 23% του συνολικού κλάδου της βιομηχανίας και 3,5% της συνολικής ακαθάριστης προστιθέμενης αξίας των οικονομικών δραστηριοτήτων της χώρας. Σε όρους εργασίας, ο τομέας προσέφερε 96,000 θέσεις εργασίας το τρίτο τετράμηνο του 2012 το οποίο εκπροσωπεί το 27,1% των συνολικών θέσεων εργασίας στη βιομηχανία. Παράλληλα, ο κλάδος έχει ισχυρή παρουσία στις εξαγωγές, με το πρώτο τετράμηνο του 2013 να αυξάνονται οι εξαγωγές τροφίμων κατά 4,4%, με αξία 1,6 δισεκατομμυρίων Ευρώ η οποία αντιπροσωπεύει το 13% των συνολικών εξαγωγών της χώρας.

Ο εντοπισμός των κανονιστικών εμποδίων στη νομοθεσία εφαρμόστηκε και στον τομέα της επεξεργασίας των τροφίμων, δεδομένης μάλιστα της σπουδαιότητας του συγκεκριμένου τομέα για την ελληνική οικονομία. Χαρτογραφήθηκε η σχετική εφαρμοστέα νομοθεσία που διέπει το συγκεκριμένο τομέα και εντοπίστηκαν στρεβλώσεις στον ανταγωνισμό που αφορούν κυρίως τις ακόλουθες κατηγορίες: τα αρτοποιεία και γενικά τα αλευρώδη προϊόντα, τα γαλακτοκομικά προϊόντα, την επεξεργασία και συντήρηση κρέατος και προϊόντων κρέατος και τον Κώδικα Τροφίμων και Ποτών. Παρά το γεγονός ότι ο κλάδος διέπεται κατά ένα μεγάλο μέρος από την Ενωσιακή νομοθεσία που έχει άμεση εφαρμογή στην ελληνική έννομη τάξη είτε έχει ενσωματωθεί αντίστοιχα, εντοπίστηκαν κανονιστικά εμπόδια στις βασικές υποκατηγορίες του κλάδου.

Με τις προτεινόμενες ρυθμίσεις επιδιώκεται η άρση των εμποδίων, προκειμένου να ενισχυθεί ο ανταγωνισμός, να ομαλοποιηθεί η αγορά με περισσότερες επιλογές για τον καταναλωτή, μεγαλύτερη ποικιλία προϊόντων και να μειωθεί το κόστος λειτουργίας των επιχειρήσεων που συνιστά εμπόδιο εισόδου στις συγκεκριμένες αγορές. Παράλληλα, εντοπίστηκε πλήθος αναχρονιστικών διατάξεων που αν και καταργημένες εν τοις πράγμασι, λειτουργούν εις βάρος της ασφάλειας δικαίου και των νέων επιχειρήσεων που θα ήθελαν να εισέλθουν στην εκάστοτε αγορά.

Ειδικότερα, στην **υποπαράγραφο Β1** περιλαμβάνονται οι προτεινόμενες ρυθμίσεις για την αρτοποιητική νομοθεσία. Συγκεκριμένα, **με την περίπτωση 1** καταργούνται οι εκ του νόμου προκαθορισμένες ποσότητες και το προκαθορισμένο βάρος πώλησης άρτου και αρτοπαρασκευασμάτων και ορίζεται ρητά ότι τα προϊόντα αυτά ζυγίζονται υποχρεωτικά ενώπιον του καταναλωτή σε όλα τα σημεία πώλησης και φέρουν ένδειξη τιμής ανά κιλό και

μόνον συμπληρωματικά τιμή τεμαχίου. Η προτεινόμενη ρύθμιση παρέχει τη δυνατότητα στους φούρνους να επιλέγουν ελεύθερα το βάρος του πωλούμενου προϊόντος ανάλογα με τη ζήτηση της αγοράς και καθιερώνεται η αναγραφή της τιμής ανά μονάδα μέτρησης δηλαδή ανά κιλό. Με τον τρόπο αυτό επέρχεται πλήρης διαφάνεια στην πώληση των προϊόντων και προστατεύεται καλύτερα ο καταναλωτής ο οποίος θα καταβάλλει την αξία για ό,τι ακριβώς αγοράζει. Παράλληλα, δίνεται η δυνατότητα ελεύθερης παραγωγής και άλλων υποδιαϊρέσεων και πολλαπλάσιων των μέχρι σήμερα προκαθορισμένων βαρών και με τον τρόπο αυτό διευρύνεται η επιλογή των προϊόντων στην αγορά και οι επιλογές της επιχείρησης ανταποκρινόμενες στην αντίστοιχη ζήτηση. Συμπληρωματικά, για τα προϊόντα που συνήθως πωλούνται με το «τεμάχιο» προτείνεται η αναγραφή και της τιμής ανά τεμάχιο.

Με την **περίπτωση 2** παρέχεται η δυνατότητα πώλησης άρτου σε όλα τα καταστήματα, υπό την επιφύλαξη τήρησης των υγειονομικών διατάξεων και των διατάξεων σχετικά με την ασφάλεια των τροφίμων και την προστασία των καταναλωτών και εφόσον έχει χορηγηθεί άδεια λειτουργίας πρατηρίου άρτου. Παράλληλα όμως, δεν επιτρέπεται για λόγους διασφάλισης της δημόσιας υγείας η διάθεση άρτου και η λειτουργία πρατηρίου άρτου, εφόσον δεν συνιστά αυτοτελές και ανεξάρτητο κατάστημα, εντός κρεοπωλείων, πτηνοπωλείων, ιχθυοπωλείων και περιπτέρων. Με τον τρόπο αυτό, όλα τα καταστήματα τροφίμων και ποτών μπορούν να διαθέσουν άρτο και προϊόντα άρτου στους καταναλωτές με παράλληλη διασφάλιση των υγειονομικών διατάξεων και της ασφάλειας της προστασίας του καταναλωτή και με εξαίρεση τα καταστήματα αυτά στα οποία ενδεχομένως εντοπίζεται κίνδυνος επιμόλυνσης.

Με την **περίπτωση 3α** τίθεται ένα μεταβατικό στάδιο δύο (2) ετών για την προσαρμογή στις νέες ρυθμίσεις των υφιστάμενων πρατηρίων άρτων, των αρτοποιείων που λειτουργούν νόμιμα κατά τη δημοσίευση του παρόντος νομοθετήματος, των βιομηχανικών – βιοτεχνικών εγκαταστάσεων αρτοποιίας, καθώς και των επαγγελματικών εργαστηρίων παραγωγής ζύμης. Επίσης, **με την περίπτωση 3β** καταργούνται οι παράγραφοι 3 έως και 6 του άρθρου 20 του ν. 3526/2007, καθώς κρίθηκε ότι είναι αόριστες και δημιουργούν ανισότητες στην αγορά εισάγοντες γενικές εξαιρέσεις για τις προ της έναρξης εφαρμογής του νόμου 3526/2007 επιχειρήσεις.

Με την **περίπτωση 4** καταργούνται οι διατάξεις για τα αποθέματα πρώτων και βοηθητικών υλών καθώς κρίθηκε ότι συντελούν στην αύξηση του λειτουργικού κόστους και κατ' αποτέλεσμα δημιουργούν ανασφάλεια στην ανάπτυξη του κλάδου.

Τέλος, με την **περίπτωση 5** καταργείται η αναχρονιστική διάταξη του 296/1969 που όριζε ελάχιστη δυναμικότητα παραγωγής για τους αρτοποιούς της πρωτεύουσας. Η διάταξη αυτή έχει εν τοις πράγμασι καταστεί άνευ αντικειμένου και πρέπει να καταργηθεί για λόγους ασφάλειας δικαίου.

Στην **υποπαράγραφο Β.2** περιλαμβάνονται οι διατάξεις που αφορούν στον Κώδικα Τροφίμων και Ποτών.

Περίπτωση 1 και 2: Η χρήση των ενδείξεων «χωρίς συντηρητικά» και «χωρίς χρώματα» σε προϊόντα τροφίμων χρησιμοποιείται ευρύτατα σε πολλά από τα κράτη – μέλη της

Ευρωπαϊκής Ένωσης, καθώς παρουσιάζει ιδιαίτερο ενδιαφέρον από εμπορικής πλευράς για τις εταιρείες που επιθυμούν να προωθήσουν τα προϊόντα τους με τα εν λόγω ιδιαίτερα χαρακτηριστικά. Όταν οι ενδείξεις αυτές χρησιμοποιούνται καταχρηστικά παραβιάζονται οι διατάξεις του εθνικού και του ενωσιακού δικαίου περί παραπλάνησης του καταναλωτή. Η παράβαση αυτή μπορεί να τεκμηριωθεί από τις γενικές διατάξεις σχετικά με τις πληροφορίες που πρέπει να δίνονται στον καταναλωτή για τα τρόφιμα [παράγραφος 2α του άρθρου 11 του ΚΤΠ και άρθρο 7 του κανονισμού (ΕΕ) 1169/2011] και τη χρήση προσθέτων τροφίμων [κανονισμός (ΕΚ) 1333/2008]. Συνεπώς, η σχετική με τις ανωτέρω ενδείξεις διάταξη του ΚΤΠ και η σχετική απόφαση του Ανώτατου Χημικού Συμβουλίου δύναται να καταργηθεί.

Περίπτωση 3: Η ισχύουσα διάταξη της παραγράφου 13 του άρθρου 18 του ν. 4177/2013 δε επιτρέπει στην εφεσιβάλλουσα επιχείρηση να ορίσει ως εκπρόσωπό της εμπειρογνώμονα άλλης ειδικότητας εκτός του χημικού, κατά τη διαδικασία της κατ' έφεση εξέτασης δείγματος που εκτελείται στο Γενικό Χημείο του Κράτους. Ο περιορισμός αυτός μπορεί να οδηγήσει σε επιπλέον κόστος για τον εφεσιβάλλοντα, ο οποίος θα πρέπει να απασχολήσει, ειδικά γι' αυτό το σκοπό, επιστήμονα χημικό για την εκπροσώπηση. Με την παρούσα πρόταση τροποποίησης, και σε συνέχεια των υπ' αριθ. 378/1997 και 457/1998 γνωμοδοτήσεις το Νομικού Συμβουλίου του Κράτους, ο ενδιαφερόμενος μπορεί να ορίσει ως εκπρόσωπό του στην εν λόγω διαδικασία οποιονδήποτε έχει μια από τις κατονομαζόμενες ειδικότητες, ο οποίος έχει την τεχνική επάρκεια για συγκεκριμένο είδος εργαστηριακής εξέτασης. Οι επιπλέον προτεινόμενες ειδικότητες έχουν αναγνωρισμένη από την ισχύουσα νομοθεσία (πχ ν. 4235/2014, π.δ. 78/1989) τεχνική επάρκεια για την εκτέλεση του συγκεκριμένου καθήκοντος

Στο πλαίσιο της προσπάθειας εκσυγχρονισμού του τομέα επεξεργασίας τροφίμων, κρίνεται σκόπιμο να προβλεφθεί η υιοθέτηση ενός σύγχρονου κώδικα καλών πρακτικών, ο οποίος θα εκδοθεί με κοινή απόφαση του Υπουργού Ανάπτυξης και Ανταγωνιστικότητας, του Υπουργού Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων και του Υπουργού Οικονομικών, μετά από διαβούλευση με τους φορείς της αγοράς. Ο κώδικας αυτός θα είναι ένα ευέλικτο εργαλείο, το οποίο θα συγκεντρώνει τους ορισμούς των τροφίμων και ποτών με ιδιαίτερη σύνθεση που προωθεί την παραγωγή του τροφίμου ή ποτού με παραδοσιακή μέθοδο, σε ένα κείμενο που θα ορίζει τη διαδικασία παραγωγής και επεξεργασίας των τροφίμων, τη συσκευασία τους και κάθε άλλο σχετικό θέμα, επικαιροποιούμενο και προσαρμοζόμενο άμεσα και πιο εύκολα στις νέες τεχνολογίες και στις ανάγκες της αγοράς. Στην **περίπτωση 4** παρέχεται η αναγκαία νομοθετική εξουσιοδότηση στους Υπουργούς Ανάπτυξης και Ανταγωνιστικότητας, Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων και Οικονομικών για έκδοση του προτεινόμενου ανωτέρω κώδικα καλών πρακτικών.

Στην **υποπαράγραφο Β.3.** περιλαμβάνονται οι διατάξεις που αφορούν στον κλάδο των γαλακτοκομικών προϊόντων.

Σύμφωνα με την προτεινόμενη **περίπτωση 1** και για σκοπούς ασφάλειας δικαίου διευκρινίζεται ότι η διαδικασίας έγκρισης του άρθρου 10 της υπ' αριθ. 302026/2004 (Β' 1688) απαιτείται να ακολουθηθεί άπαξ από τους αγοραστές αγελαδινού γάλακτος και

πάντως πριν από την έναρξη δραστηριότητας και την αγορά οποιαδήποτε ποσότητας γάλακτος από τους παραγωγούς.

Αναφορικά με την προτεινόμενη **περίπτωση 2** και το θεσμικό πλαίσιο του γάλακτος:

Σύμφωνα με το υφιστάμενο πλαίσιο στην Ελλάδα υπάρχει γάλα παστεριωμένο διάρκειας μέχρι 5 ημερών, που μπορεί να ονομάζεται και «φρέσκο» και γάλα υψηλής παστερίωσης. Παρά την υψηλή ζήτηση για γαλακτοκομικά προϊόντα, το υφιστάμενο πλαίσιο λειτουργίας της αγοράς γάλακτος έχει οδηγήσει σε ακριβές τιμές για τον καταναλωτή, μείωση του αριθμού των αγελαδοτρόφων και μείωση της ελληνικής παραγωγής γάλακτος λόγω της έλλειψης ανταγωνιστικότητας.

Στη χώρα μας καταγράφεται μια από τις υψηλότερες τιμές στην Ευρωπαϊκή Ένωση για τον καταναλωτή. Επιπλέον, παρά τη βαθιά οικονομική κρίση, η μέση τιμή του παστεριωμένου γάλακτος αυξήθηκε τα τελευταία χρόνια με σημαντικά υψηλότερο ρυθμό από ότι ο συνολικός δείκτης της κατηγορίας διατροφή. Συνολικά, από το 2009 μέχρι σήμερα, οι τιμές του γάλακτος κατέγραψαν συνολική αύξηση κατά +8,5% ενώ οι τιμές της συνολικής κατηγορίας της διατροφής +4,9%. Για το 2013 οι τιμές του παστεριωμένου γάλακτος συνέχισαν να αυξάνονται (+3,5% τη περίοδο Δεκ. 2012-Δεκ. 2013), τη στιγμή που η γενική κατηγορία της διατροφής παρουσιάζει πτώση (-0,6%).

Το σημερινό καθεστώς λειτουργίας της αγοράς γάλακτος επιβαρύνει κατά 25% όλο το κύκλωμα μεταποίησης, διανομής, λιανεμπορίου και κατανάλωσης γάλακτος. Η ανάγκη διανομής καθημερινά σε πολλά σημεία της επικράτειας και μάλιστα σε μικρό χρονικό περιθώριο, σε συνδυασμό με το κόστος των επιστροφών και την απουσία εναλλακτικών δικτύων διανομής έχουν καταστήσει την αγορά κοστοβόρα με μόνο δυσμενή αποτελέσματα για τον Έλληνα καταναλωτή. Όλα τα παραπάνω κάνουν επιτακτική την ανάγκη τροποποίησης του νομοθετικού πλαισίου που ισχύει σήμερα.

Με την προτεινόμενη ρύθμιση της περίπτωσης 2 αίρεται ο περιορισμός της ανώτατης διάρκειας συντήρησης του παστεριωμένου γάλακτος και ορίζεται ρητώς ότι οι παρασκευαστές θα θέτουν οι ίδιοι τη διάρκεια ζωής του παραγόμενου προϊόντος γάλακτος με βάση τη χρησιμοποιούμενη σε κάθε μονάδα τεχνολογία και μέθοδο παστερίωσης και με την αυτονόητη προϋπόθεση ότι πληρούν όλους τους κανόνες υγιεινής και ασφάλειας που έχει θέσει ο νόμος, όπως ακριβώς συμβαίνει σε όλα τα υπόλοιπα προϊόντα ζωικής προέλευσης αλλά και στην Ευρωπαϊκή νομοθεσία. Παράλληλα, σε όλα τα είδη γάλακτος, ορίζεται ότι η ημερομηνία παστερίωσης ή επεξεργασίας και ημερομηνία λήξης θα πρέπει να αναγράφονται ευκρινώς στη συσκευασία, όπως και το σήμα καταλληλότητας και η θερμοκρασία συντήρησης. Επίσης, θα πρέπει να αναγράφεται σε σαφή μορφή και εμφανές σημείο στο ίδιο οπτικό πεδίο με το σήμα του προϊόντος και η ένδειξη διάρκειας σε ημέρες (π.χ. «γάλα [x] ημερών»). Τέλος, θεσπίζεται ειδική κατηγορία παστεριωμένου γάλακτος το οποίο δύναται να επισημανθεί με την ένδειξη «γάλα ημέρας» και το οποίο συλλέγεται και συσκευάζεται εντός 24 ωρών, δεν έχει υποστεί επεξεργασία θέρμησης ή άλλη ισοδύναμη επεξεργασία προ της παστερίωσης (ήτοι θέρμανσης που δεν συνιστά παστερίωση και που δεν οδηγεί σε αποτέλεσμα αρνητικής φωσφατάσης) με διάρκεια ζωής συνολικά 2 ημερών από την ημέρα παστερίωσης. Θα πρέπει να επισημανθεί ότι το για τα πάσης φύσεως πωλούμενα γάλατα, οι λιανοπωλητές υποχρεούνται όπως κάθε επί μέρους κατηγορία

αυτών να την τοποθετούν σε ευδιάκριτα ξεχωριστά σημεία σύμφωνα με τα οριζόμενα στην ΥΑ Α2-861/2013.

Με τη νέα ρύθμιση το εθνικό πλαίσιο εναρμονίζεται με την κοινή πρακτική των περισσότερων χωρών της Ευρώπης. Επιπλέον, η προτεινόμενη ρύθμιση θα συμβάλει στη μείωση του κόστους επιστροφών και στην ανάπτυξη εναλλακτικών δικτύων διανομής, οδηγώντας σε ουσιαστική μείωση της τιμής του γάλακτος. Παράλληλα όμως, με τη θέσπιση του γάλακτος «ημέρας» ενισχύεται ο τοπικός παραγωγός και οι συνεταιρισμοί, έχοντας πλέον τη δυνατότητα να πωλούν απευθείας φρέσκο γάλα σε καταναλωτές της περιοχής. Έτσι οι μικροί τοπικοί παραγωγοί όχι μόνο δεν αποδυναμώνονται, αλλά αποκτούν τη δυνατότητα να διαφοροποιηθούν ανταγωνιστικά και να ισχυροποιήσουν τη θέση τους στη σχετική αγορά.

Η ρύθμιση αυτή σε συνδυασμό με την επικείμενη καθιέρωση του σήματος ελληνικού προϊόντος και την απονομή του σε όσες επιχειρήσεις πληρούν τις σχετικές προϋποθέσεις, θα δώσει την απαραίτητη ώθηση στους Έλληνες παραγωγούς να αποκτήσουν συγκριτικό πλεονέκτημα στην αγορά. Οι προτάσεις αυτές παρέχουν ένα ολοκληρωμένο πλαίσιο με περισσότερες επιλογές για τον καταναλωτή, ομαλοποιούν την αγορά, στηρίζουν με πιο ουσιαστικό τρόπο τον Έλληνα παραγωγό, αίροντας αγκυλώσεις που λειτουργούν τελικά εις βάρος τόσο του παραγωγού όσο και του καταναλωτή.

Με την **περίπτωση 3** αίρεται αναχρονιστική διάταξη σύμφωνα με την οποία ο Υπουργός είχε την αποφασιστική αρμοδιότητα να υποχρεώσει τις βιομηχανίες γάλακτος να παράγουν μόνο παστεριωμένο γάλα. Η διάταξη ανάγεται σε ανάγκες άλλων εποχών και πρέπει να καταργηθεί για λόγους ενίσχυσης της ασφάλειας δικαίου.

Στην **υποπαράγραφο Β.4.** περιλαμβάνονται οι προτεινόμενες ρυθμίσεις για λοιπές διατάξεις.

Με τις **περιπτώσεις 1α έως 1δ** επιδιώκεται η μείωση του κόστους σχετικά με την υποχρέωση των υπεύθυνων καταστήματος λιανικής πώλησης κρέατων να έχουν σαφή διαχωρισμό μεταξύ παρασκευαστηρίου και καταστήματος. Προς το σκοπό αυτό, προτείνεται ο εν λόγω διαχωρισμός να είναι σαφής για λόγους υγιεινής και ασφάλειας των τροφίμων, αλλά να δίνεται ταυτόχρονα η δυνατότητα ο διαχωρισμός αυτός να είναι είτε μόνιμος είτε προσωρινός. Παράλληλα, επιδιώκεται η προσαρμογή της διάταξης στο σκοπό του ευρωπαϊκού νομοθέτη, ο οποίος είναι η προαγωγή των παραδοσιακών μεθόδων και όχι η εξαντλητική απαρίθμηση των παραδοσιακών παρασκευασμάτων κρέατος. Τέλος, παρέχεται η νομοθετική εξουσιοδότηση για την έκδοση Υπουργικής Απόφασης που θα ρυθμίζει κάθε σχετικό θέμα με τον παρακαείμενο χώρο παρασκευαστηρίου σε κατάσταση λιανικής πώλησης κρέατος.

Με την **περίπτωση 2** θεσπίζονται μεγαλύτερες συσκευασίες εμπορίας ελαιολάδου, άνω των 5 λίτρων που ισχύουν για τη λιανική πώληση, εφόσον το προϊόν προορίζεται για εστιατόρια, ξενοδοχεία, καφέ ή άλλες παρόμοιες εγκαταστάσεις και όχι για τον τελικό καταναλωτή. Επιπλέον, παρέχεται η αναγκαία νομοθετική εξουσιοδότηση στον Υπουργό Ανάπτυξης και Ανταγωνιστικότητας και τον Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων να καθορίσουν τις συσκευασίες μέγιστης χωρητικότητας μεγαλύτερης των πέντε λίτρων

συναρτήσει του τύπου μονάδας για την οποία προορίζονται. Με την προτεινόμενη διεύρυνση της χωρητικότητας επιδιώκεται η ποικιλία στα προϊόντα που προσφέρονται στον καταναλωτή και κατ' επέκταση η μείωση του κόστους για τον αγοραστή. Σε περίπτωση που παρέλθει άπρακτη η τρίμηνη προθεσμία έκδοσης της υπουργικής απόφασης, οι οριζόμενες μεγαλύτερες συσκευασίες μπορούν να ισχύσουν για τις εγκαταστάσεις αυτές, ενώ προβλέπεται ότι μέχρι την έκδοση της υπουργικής απόφασης ή πάντως την πάροδο της τεθείσας προθεσμίας, συνεχίζει να ισχύει η Υπουργική Απόφαση 323902/2009.

Τέλος, με τις **περιπτώσεις 3 και 4**, καταργούνται το άρθρο 5 του ν. 4035/1960, καθώς και η παράγραφος 1^α της ΥΑ 1733/1974. Τα εν λόγω νομοθετήματα περιείχαν διατάξεις χωρίς έρεισμα πλέον στη σχετική αγορά και η ισχύς τους είχε συνήθως ως αποτέλεσμα τον περιορισμό στις επιλογές του καταναλωτή. Οι ρυθμίσεις αυτές καταργούνται προς το σκοπό της ενίσχυσης της ασφάλειας δικαίου.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ Γ: ΑΡΣΗ ΕΜΠΟΔΙΩΝ ΣΤΟΝ ΤΟΜΕΑ ΤΩΝ ΔΟΜΙΚΩΝ ΥΛΙΚΩΝ

Ο κλάδος των δομικών υλικών καλύπτει ένα ευρύ φάσμα οικονομικών δραστηριοτήτων στην Ελλάδα. Η βιομηχανία των δομικών υλικών σύμφωνα και με την έκθεση του ΟΟΣΑ, σημείωσε το έτος 2010 5.3 δισεκατομμύρια Ευρώ της Ακαθάριστης Προστιθέμενης Αξίας (GVA), αντιπροσωπεύοντας ποσοστό 27.2% της συνολικής Ελληνικής βιομηχανίας γεγονός που αποδεικνύει την ιδιαίτερη σημασία του κλάδου για την Ελληνική οικονομία μέχρι σήμερα. Τα κανονιστικά εμπόδια στον τομέα των δομικών υλικών σε σχέση με τον ανταγωνισμό εντοπίστηκαν κυρίως στον τομέα της διακίνησης τσιμέντου, την εμπορία ασφάλτου και την λειτουργία λατομείων και ορυχείων. Η άρση των εμποδίων αναμένεται να έχει συλλογικό όφελος για την για την αγορά των δομικών υλικών που θα την καταστήσει περισσότερο ανταγωνιστική με συνεπακόλουθο όφελος για τον καταναλωτή. Επιπλέον, με τις νέες ρυθμίσεις δημιουργείται ένα πιο ευέλικτο περιβάλλον, ενισχύεται η είσοδος νέων επιχειρήσεων και κατ' επέκταση ενθαρρύνεται η μεγαλύτερη αποδοτικότητα του τομέα των δομικών υλικών. Ειδικότερα:

Στην **υποπαράγραφο Γ.1.** περιλαμβάνονται οι προτεινόμενες ρυθμίσεις για τη διακίνηση τσιμέντου.

Με τις προτεινόμενες διατάξεις ρυθμίζεται η διακίνηση τσιμέντου που παράγεται σε χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης από φορείς άλλους από τους παραγωγούς του ή τσιμέντου που παράγεται σε τρίτες χώρες. Με τις εν λόγω διατάξεις επιχειρείται η εξάλειψη εμποδίων στην ελεύθερη διακίνηση του προϊόντων τσιμέντου, καθώς και η θέσπιση κανόνων, αναφορικά με το ίδιο αντικείμενο, συμβατών με τις αρχές του ελεύθερου και υγιούς ανταγωνισμού.

Το προϋπάρχον καθεστώς της άνευ διακρίσεως υποχρέωσης διακίνησης μέσω των Κέντρων Διανομής Τσιμέντων που είναι εγκατεστημένα στην Ελλάδα κρίνεται περιοριστικό και νοθεύον τον υγιή ανταγωνισμό. Κατά συνέπεια, κρίνεται απαραίτητο να περιοριστεί η υποχρέωση αυτή μόνον στις περιπτώσεις εκείνες για τις οποίες δεν είναι δυνατό να διασφαλισθεί με άλλον τρόπο ο έλεγχος της ποιότητας, της ιχνηλασιμότητας και της

σύστασης του προϊόντος, καθώς και η συμβατότητά του με κανόνες προστασίας του περιβάλλοντος και της δημόσιας υγείας.

Έτσι, **στις περιπτώσεις 1α έως 1γ** ρυθμίζεται ότι η υποχρέωση διακίνησης τσιμέντου από χώρες της ΕΕ μέσω Κέντρων Διανομής Τσιμέντων δεν θα υφίσταται πλέον ούτε στις περιπτώσεις κατά τις οποίες το τσιμέντο θα διακινείται σε σφραγισμένους από τον παραγωγό μεγασάκους, εφόσον αυτοί θα φθάνουν ανέπαφοι μέχρι τον τελικό χρήστη ούτε στις περιπτώσεις του τσιμέντου που θα διακινείται ως χύδην μεν αλλά θα προορίζεται για ίδια χρήση του παραλήπτη, θα μεταφέρεται σε σφραγισμένα μεταφορικά μέσα μέχρι την παραλαβή του από τον τελικό χρήστη και το προϊόν θα παραλαμβάνεται και χρησιμοποιείται απευθείας από τον τελικό χρήστη (παραλήπτη) χωρίς να μεσολαβεί στάδιο ενδιάμεσης αποθήκευσης. Και τούτο διότι η ασφάλεια και η τήρηση των προδιαγραφών του προϊόντος διασφαλίζεται με τη χρήση κλειστού μεταφορικού μέσου, όπως φορτηγό σιλό ή σφραγισμένο πλοίο, στο μέτρο που πριν την αποστολή του το προϊόν έχει ελεγχθεί και προορίζεται για ίδια χρήση. Το ίδιο ισχύει και στην περίπτωση τσιμέντου σε μεγασάκους, εφόσον οι σάκκοι αποστέλλονται σφραγισμένοι με σήμανση CE και δεν ανασυσκευάζονται μεταξύ αποστολής και παραλαβής από τον τελικό χρήστη. Οι ρυθμίσεις προωθούν τον ελεύθερο ανταγωνισμό καθώς αίρουν αδικαιολόγητα εμπόδια στην είσοδο στην αγορά προμήθειας και εμπορίας τσιμέντου.

Με την **περίπτωση 1δ** τίθεται η υποχρέωση των διακινητών πριν την διακίνηση του τσιμέντου, να υποβάλλουν στη Γενική Γραμματεία Βιομηχανίας του Υπουργείου Ανάπτυξης και Ανταγωνιστικότητας ερωτηματολόγιο και υπεύθυνη δήλωση, δηλώνοντας ότι συντρέχουν οι προϋποθέσεις για την απαλλαγή από την απαίτηση διακίνησης μέσω Κέντρου Διανομής Τσιμέντων. Το περιεχόμενο του ερωτηματολογίου καθορίζεται με Υπουργική απόφαση που εκδίδεται εντός 60 ημερών από την έναρξη ισχύος του παρόντος και εάν παρέλθει άπρακτη η προθεσμία, ο διακινητής υποβάλλει υπεύθυνη δήλωση ότι συντρέχουν οι προϋποθέσεις απαλλαγής από τη διακίνηση μέσω Κέντρου Διανομής.

Με τις **περιπτώσεις 2 έως 5** λαμβάνονται πρόσθετες εγγυήσεις και θεσπίζεται μηχανισμός επίβλεψης για την ορθή εφαρμογή των διατάξεων διακίνησης, την εξασφάλιση ποιότητας του διακινούμενου τσιμέντου, σύμφωνα με τις κοινοτικές προδιαγραφές, καθώς την ορθή λειτουργία των κέντρων διανομής. Ειδικότερα, με **την περίπτωση 2α** ρυθμίζονται τα θέματα πιστοποίησης των Κέντρων Διανομής τα οποία πρέπει να είναι σύμφωνα με το πρότυπο ΕΛΟΤ EN 197-2. Ταυτόχρονα ορίζεται ότι η χωρητικότητα τόσο των σιλό αποθήκευσης όσο και των Κέντρων Διανομής πρέπει να είναι ικανή ώστε να εξασφαλίζεται η παραλαβή για κάθε τύπο ξεχωριστά του συνόλου των διακινούμενων ποσοτήτων. Με την **περίπτωση 2β** ορίζεται η ευθύνη των φορέων που ιδρύουν και λειτουργούν τα Κέντρα Διανομής είναι υπεύθυνοι για τα προϊόντα που διακινούνται ή αποθηκεύονται μέσω αυτών. Με την **περίπτωση 2γ** ορίζεται ότι η συμμόρφωση των Κέντρων Διανομής Τσιμέντων βεβαιώνεται με το Πιστοποιητικό από τον Φορέα Πιστοποίησης και ορίζεται η διενέργεια των απαιτούμενων ελέγχων από τον Φορέα Πιστοποίησης προκειμένου να εκδοθεί η Βεβαίωση Συμμόρφωσης που χορηγεί η Γενική Γραμματεία Βιομηχανίας. Με την **περίπτωση 2δ** ρυθμίζεται η δυνατότητα ανάκλησης του πιστοποιητικού εφόσον διαπιστωθεί τυχόν μη συμμόρφωση του Κέντρου Διανομής Τσιμέντων και η αυτοδίκαιη ανάκληση και της Βεβαίωσης Συμμόρφωσης.

Με την περίπτωση 3 ρυθμίζονται τα θέματα αδειοδότησης των Κέντρων Διανομής Τσιμέντων. Ορίζεται επίσης ότι η Βεβαίωση Συμμόρφωσης και το Πιστοποιητικό από Φορέα Πιστοποίησης αποτελούν τα απαιτούμενα δικαιολογητικά για τη χορήγηση της άδειας λειτουργίας του Κέντρου Διανομής Τσιμέντου. Με την **περίπτωση 4** ορίζεται ότι το τσιμέντο πρέπει να πληροί τις προδιαγραφές ποιότητας και καταλληλότητας όπως αυτές προσδιορίζονται στον Κανονισμό προτύπου ΕΛΟΤ EN 197-2, να φέρει όλα τα νόμιμα παραστατικά έγγραφα και τη σήμανση CE εφόσον διακινείται και διατίθεται συσκευασμένο. Με την **περίπτωση 5** ορίζεται η αρμοδιότητα ελέγχου της Γενικής Γραμματείας Βιομηχανίας και οι επιβαλλόμενες κυρώσεις σε περίπτωση διαπίστωσης παραβάσεων.

Τέλος, με την **περίπτωση 6** τίθεται μεταβατική διάταξη ενός έτους για τη συμμόρφωση των υφιστάμενων Κέντρων Διανομής και με την **περίπτωση 7** καταργείται η ισχύουσα Υπουργική Απόφαση και κάθε άλλη διάταξη που ρυθμίζει το ίδιο θέμα.

Στην **υποπαράγραφο Γ.2.** ρυθμίζεται η άρση των περιορισμών για την εμπορία ασφάλτου. Με την προτεινόμενη ρύθμιση αίρονται οι προϋποθέσεις περί ελάχιστου εταιρικού κεφαλαίου και περί ελάχιστου όγκου των αποθηκευτικών χώρων που απαιτείται να έχουν οι κάτοχοι Άδειας Εμπορίας Ασφάλτου (κατηγορίας Δ'). Η απαίτηση αποθηκευτικού χώρου τέτοιας έκτασης και χωρητικότητας (2,000 κ.μ.) του ισχύοντος καθεστώτος σε συνδυασμό με την έλλειψη ολοκληρωμένου πλαισίου χρήσεων γης στην Επικράτεια κρίθηκε από τον ΟΟΣΑ ότι δυσχεραίνει ακόμα περισσότερη τη δυνατότητα εισόδου δεδομένης της δυσκολίας αδειοδότησης αποθηκευτικού χώρου τέτοιας δυναμικότητας. Το ισχύον καθεστώς κρίθηκε ότι επιβάλλει υπέρμετρα εμπόδια εισόδου στην αγορά της ασφάλτου, ενισχύοντας τη συγκέντρωση στη σχετική αγορά και λειτουργώντας εις βάρος του υγιούς ανταγωνισμού. Παράλληλα, οι λόγοι για τους οποίους θεσπίστηκαν οι προϋποθέσεις ελάχιστου εταιρικού κεφαλαίου και αποθηκευτικού χώρου, ήτοι η εξασφάλιση της βιωσιμότητας της επιχείρησης και η ασφάλεια/ασφάλιση του προϊόντος, είναι ζητήματα που εξαρτώνται από το μέγεθος και τις δυνατότητες της εκάστοτε επιχείρησης εμπορίας και πρέπει να αποτελούν προϊόν επιχειρηματικών επιλογών. Η άρση των περιορισμών αναμένεται να ενθαρρύνει νέες επιχειρήσεις να εισέλθουν στον κλάδο και κατ' επέκταση να λειτουργήσει προς όφελος του υγιούς ανταγωνισμού με ενδεχόμενες θετικές επιπτώσεις στην τιμή του διακινούμενου προϊόντος.

Στην **υποπαράγραφο Γ.3.** ρυθμίζονται τα ζητήματα των λατομείων και ορυχείων. Ειδικότερα, με την **περίπτωση 1** ρυθμίζεται το πλαίσιο της άδειας λειτουργίας των μηχανημάτων κατεργασίας των αδρανών υλικών. Με την προτεινόμενη ρύθμιση, η άδεια λειτουργίας δίδεται για 15 έτη, αλλά η διάρκεια της επεκτείνεται αυτοδικαίως για όσο χρονικό διάστημα τυχόν ισχύει η άδεια εκμετάλλευσης ή η σύμβαση μίσθωσης.

Με την περίπτωση 2 καταργείται η υποχρέωση υποβολής δεδομένων στις αρμόδιες υπηρεσίες όσων εκμεταλλεύονται λατομεία βιομηχανικών ορυκτών, ή μαρμάρων κατά το μέρος που αφορά σε στοιχεία για την παραγωγή και διακίνηση προϊόντων. Με την **περίπτωση 6** και κατ' αντιστοιχία με την περίπτωση 2, καταργείται η υποβολή στοιχείων, εκ μέρους των λατομείων ορυκτών και μαρμάρων, που αφορούν την παραγωγή και διακίνηση των ορυκτών και μαρμάρων, τη διάθεση στο εξωτερικό, τις επιτευχθείσες τιμές πώλησης,

τα μη διατιθέμεντα ορυκτά και μάρμαρα και τη μέγιστη δυνατή ετήσια παραγωγή. Παράλληλα όμως, διατηρείται η υποβολή των υπόλοιπων στοιχείων όπως ορίζονται στο ν. 669/1977.

Με την **περίπτωση 3** περιορίζονται οι ευρείες αρμοδιότητες δημοσίων αρχών σχετικά με τον υπολογισμό των αναλογικών μισθωμάτων μίσθωσης λατομείου αδρανών υλικών και θεσπίζονται συγκεκριμένα κριτήρια για τον υπολογισμό τους, καταργουμένης της ευρείας διακριτικής ευχέρειας που είχε μέχρι σήμερα ο Περιφερειάρχης έτσι ώστε η μισθώτρια επιχείρηση να μπορεί να εκτιμήσει το αναλογικό μίσθωμα που μπορεί να προκύψει από την σχετική εκτίμηση των στοιχείων. Με την **περίπτωση 5** περιορίζεται η αρμοδιότητα της Επιτροπής να γνωμοδοτεί μόνο σχετικά με τους όρους που περιγράφονται στο άρθρο 5 του ΠΔ 285/1979 προκειμένου ο Περιφερειάρχης να προβεί στην έγκριση ή μη της μίσθωσης δια απευθείας σύμβασης της αιτούμενης λατομικής έκτασης.

Με την **περίπτωση 4** καταργούνται οι περιορισμοί περί ανώτατου και κατώτατου ορίου της έκτασης των λατομείων μαρμάρου για την οποία χορηγείται άδεια εκμετάλλευσης, καθώς αποτελεί εμπόδιο εισόδου όσων επιθυμούν να δραστηριοποιηθούν στη σχετική αγορά περιορίζοντας τον αριθμό των πιθανών επιχειρήσεων και λειτουργώντας εις βάρος του ανταγωνισμού. Με την κατάργηση των περιορισμών, η ενδιαφερόμενες επιχειρήσεις είναι σε θέση να προσαρμόσουν την προς εκμετάλλευση έκταση ανάλογα με της οικονομικές και εμπορικές τους ανάγκες.

Κατ' εξαίρεση, θεωρείται δικαιολογημένος και αναλογικός ο περιορισμός ως προς το ανώτατο όριο των 100,000 στρεμμάτων στις περιπτώσεις της απευθείας ανάθεσης. Στις περιπτώσεις αυτές, εξακολουθεί να ισχύει ο περιορισμός περί ανώτατου ορίου της έκτασης για την οποία χορηγείται άδεια εκμετάλλευσης (δια απ' ευθείας ανάθεσης), προκειμένου να μην δεσμεύεται υπέρμετρα η προς εκμετάλλευση έκταση λαμβανομένων υπόψη και τον τυχόν περιβαλλοντικών επιπτώσεων.

Τέλος, με την **περίπτωση 7** καταργείται η ρύθμιση για την υποχρέωση διορισμού μηχανικών με ειδικά προσόντα καθώς και η θέσπιση ελάχιστου αριθμού μηχανικών ανάλογα με τις μονάδες παραγωγής ανά νομό καθώς αύξανε το λειτουργικό κόστος των μονάδων. Επαφίεται πλέον στην εκάστοτε επιχείρηση να ορίσει τον απαιτούμενο ειδικό και τον αριθμό αυτών για την λειτουργία των μονάδων παραγωγής προκειμένου να διασφαλίζεται η ποιότητα των παραγόμενων προϊόντων.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ Δ: ΑΡΣΗ ΕΜΠΟΔΙΩΝ ΣΤΟΝ ΤΟΜΕΑ ΤΟΥ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ

Ο κλάδος του τουρισμού αποτελεί έναν από τους σημαντικότερους κλάδους της Ελληνικής οικονομίας. Σύμφωνα και με την έκθεση του ΟΟΣΑ, ο κλάδος προσέλκυσε το 2012 15,5 εκατομμύρια τουρίστες με κατά προσέγγιση 10 δισεκατομμύρια έσοδα που αντιπροσωπεύουν το 5% του ΑΕΠ. Μεταξύ των υπο-κλάδων του τουρισμού, η μεγαλύτερη συμμετοχή εντοπίζεται στις υπηρεσίες καταλυμάτων που αντιπροσωπεύουν το 3% του ΑΕΠ (2011) και το οποίο βρίσκεται πάνω από τον Ευρωπαϊκό μέσο όρο (EU-27) κατά 1%. Το 2012, ο αριθμός των ξενοδοχειακών και άλλων παρόμοιων καταλυμάτων έφτασε τα 9.670,

περίπου 5% του συνόλου της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Τα στοιχεία συνηγορούν στην απόλυτη σημασία του κλάδου για την Ελληνική οικονομία.

Παρά την απελευθέρωση πολλών τουριστικών δραστηριοτήτων τα τελευταία έτη προκειμένου να καταστεί ο κλάδος ακόμα πιο ελκυστικός και να ενισχυθεί ο ανταγωνισμός, η μελέτη για τον εντοπισμό των κανονιστικών εμποδίων στον ανταγωνισμό κατέδειξε ότι παρά το μέγεθος του κλάδου, παραμένουν σήμερα σημαντικά εμπόδια στην νομοθεσία. Εντοπίστηκαν διατάξεις που εμποδίζουν το καθεστώς ελεύθερου ανταγωνισμού στον τομέα του τουρισμού και οι νέες ρυθμίσεις αποσκοπούν στην εξάλειψη των αντίστοιχων εμποδίων προς όφελος της ίδιας της δραστηριότητας, των καταναλωτών και του συνόλου των τουριστών.

Συγκεκριμένα, εντοπίστηκαν ρυθμίσεις που όριζαν ελάχιστες προδιαγραφές για την τουριστική δραστηριότητα οι οποίες ωστόσο κρίθηκαν υπερπροστατευτικές ή ότι απάδουν της επιχειρηματικής δραστηριότητας την οποία επιδιώκουν να ρυθμίσουν και ενδέχεται να λειτουργήσουν αποτρεπτικά για νέους επιχειρηματίες που επιθυμούν να δραστηριοποιηθούν στη σχετική αγορά ή ενδέχεται να αλλοιώσουν τον ελεύθερο καθορισμό των τιμών μακράν πέραν του συσχετισμού προσφοράς και ζήτησης. Ομοίως, εντοπίστηκε πλήθος διατάξεων χωροταξικών απαιτήσεων και συγκεκριμένων προδιαγραφών που αυξάνουν το κόστος εισόδου νέων επιχειρήσεων. Οι διατάξεις αυτές προτείνεται να καταργηθούν, καθώς, όπως αναφέρεται και στην έκθεση ΟΟΣΑ, οδηγούν σε αύξηση κόστους και κατ' επέκταση σε εμπόδια εισόδου. Οι προτεινόμενες ρυθμίσεις περιλαμβάνονται στην **υποπαράγραφο Δ1**.

Χαρακτηριστικά, **με την περίπτωση 1** της υποπαραγράφου Δ1, επιδιώκεται η απλοποίηση διατάξεων του ΠΔ 14/2007 ώστε πλέον η κάλυψη τουριστικών καταλυμάτων κοντά σε αυτοκινητοδρόμια να προκύπτει από τους συσχετισμούς της αγοράς χωρίς κανονιστική επιβολή ελάχιστων κλινών ή άλλων προδιαγραφών που αποδείχτηκαν στείρες. Αντιστοίχως, καταργούνται οι σχετικές διατάξεις του ΠΔ 14/2007. Ομοίως, εντοπίστηκαν χωροταξικές διατάξεις και προδιαγραφές λειτουργίας οι οποίες δεν κρίθηκαν αναλογικές και αντ' αυτού περιόριζαν υπέρμετρα την επιχειρηματική δραστηριότητα ή δημιουργούσαν μεγάλο κόστος εισόδου. Χαρακτηριστικά **με την περίπτωση 2**, καταργούνται χιλιομετρικές αποστάσεις μέσα στις οποίες έπρεπε να είναι εγκατεστημένα τα Κέντρα Αθλητικού και Προπονητικού Τουρισμού σε σχέση με τις ξενοδοχειακές μονάδες 500 κλινών καθώς και η υποχρεωτική λειτουργία των κέντρων καθ' όλο το έτος. Ομοίως **με την περίπτωση 3** καταργούνται χιλιομετρικές προδιαγραφές και απαιτήσεις δυναμικότητας κέντρων θαλασσοθεραπείας. **Με την περίπτωση 4** καταργείται αφενός η έγκριση σκοπιμότητας για τη δημιουργία Συνεδριακού Κέντρου και αφετέρου οι απαιτήσεις σύμφωνα με τις οποίες τα Συνεδριακά Κέντρα πρέπει να βρίσκονται πλησίον ξενοδοχειακών καταλυμάτων. Ομού **με την περίπτωση 5** καταργούνται οι ρυθμίσεις που επέβαλλαν ελάχιστες προδιαγραφές ως προς την τουριστική ανάπτυξη πλησίον θεματικών πάρκων, οι οποίες αποδείχτηκε ότι εμποδίζουν την ομαλή αλληλεπίδραση ή τη νέα πρωτοβουλία για την τουριστική ανάπτυξη εν προκειμένω. **Με την περίπτωση 9** καταργούνται οι ελάχιστες προδιαγραφές και χιλιομετρικές απαιτήσεις για την ίδρυση χιονοδρομικού κέντρου.

Με την **περίπτωση 6** καταργείται η έγκριση καταλληλότητας του ΕΟΤ για το οικόπεδο ή γήπεδο τουριστικής εγκατάστασης έτσι ώστε να ενισχυθεί η ιδιωτική πρωτοβουλία και να μην αποθαρρύνεται με πρόσθετες εγκρίσεις. Με την **περίπτωση 7** αίρονται πρόσθετες απαιτήσεις για τους διευθυντές τουριστικών καταλυμάτων και με την **περίπτωση 8** αίρονται οι περιορισμοί επέκτασης συγκεκριμένου τύπου ξενοδοχείων.

Στην **υποπαράγραφο Δ2** περιλαμβάνονται οι προτεινόμενες ρυθμίσεις για τις τουριστικές μεταφορές.

Με τις **περιπτώσεις 1α και 2** αίρονται περιορισμοί που είχαν εισαχθεί ως προς την εκμίσθωση επιβατηγών ιδιωτικής χρήσης (ΕΙΧ) και συγκεκριμένα αίρεται ο περιορισμός τα οχήματα να είναι κατ' ελάχιστον κινητήριας δύναμης 1.500 κυβικών μέτρων και μειούται η ελάχιστη διάρκεια εκμίσθωσης από 12 σε 6 ώρες. Με τον τρόπο αυτό αίρονται εμπόδια που οδηγούσαν σε τεχνητή διάκριση και καθιστούσαν δυσχερή και κοστοβόρα την είσοδο νέων παικτών στην συγκεκριμένη αγορά. Παράλληλα όμως, παραμένουν σε ισχύ οι διατάξεις περί εκπομπών ρύπων, ελάχιστης διάρκειας των αυτοκινήτων κ.λπ.. Παράλληλα, με την **περίπτωση 1β** επεκτείνεται η δυνατότητα χρηματοδοτικής μίσθωσης επιβατηγών δημόσιας και ιδιωτικής χρήσης σε όλα τα τουριστικά καταλύματα του ν. 2160/1993 και όχι αποκλειστικά στα κύρια τουριστικά καταλύματα που ίσχυε έως σήμερα έτσι ώστε να αντιμετωπίζονται με τον ίδιο τρόπο και μικρότερες ξενοδοχειακές μονάδες, αυξάνοντας τις επιλογές των τουριστών.

Με τις **περιπτώσεις 3, 4 και 5** καταργούνται περιορισμοί που σχετίζονται με τη λειτουργία επιχειρήσεων εκμίσθωσης μοτοσικλετών άνω των 50 κ.ε. άνευ οδηγού. Επιπλέον, ο καθορισμός ανώτατου ποσοστού τρίκυκλων ή τετράκυκλων οχημάτων σε σχέση με τη δυναμικότητα της εκάστοτε επιχείρησης μεταβιβάζεται στον οικείο Δήμο. Το ανώτατο ποσοστό δεν δύναται να είναι μικρότερο από την σημερινό ποσοστό 20%. Η θέση ανώτατου ποσοστού θα πρέπει να λαμβάνεται ιδίως για λόγους προστασίας του οικιστικού περιβάλλοντος, της ασφάλειας των τουριστών και των τοπικών ιδιαιτεροτήτων. Ταυτόχρονα, τίθεται μεταβατική διάταξη 6 μηνών για τη θέση σε ισχύ της περίπτωσης αυτής.

Με την **περίπτωση 6** και την προτεινόμενη διάταξη, τροποποιείται το εδάφιο (α) της παραγράφου 1 του άρθρου 7 του ν. 711/1977, όπως ισχύει, και σκοπείται η πλήρης απελευθέρωση στην πρόσβαση και άσκηση της επαγγελματικής δραστηριότητας θέσης σε κυκλοφορία ειδικού τουριστικού λεωφορείου, με την κατάργηση της προϋπόθεσης θέσης σε κυκλοφορία μόνο καινούριων τουριστικών λεωφορείων δημόσιας χρήσης και της ρύθμισης ότι τόσο τα καινούρια όσο και μεταχειρισμένα λεωφορεία τίθενται σε κυκλοφορία υπό τις προϋποθέσεις του άρθρου 4 του ίδιου νόμου. Σύμφωνα με το ισχύον καθεστώς, σε κυκλοφορία τίθενται μόνο καινούρια τουριστικά λεωφορεία δημόσιας χρήσης, ενώ μεταχειρισμένα τουριστικά λεωφορεία προέλευσης εσωτερικού ή εξωτερικού (χώρας μέλους της Ε.Ε. ή του Ε.Ο.Χ.) τίθενται σε κυκλοφορία μόνο σε περίπτωση αντικατάστασης, κατ' εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 8 του ίδιου ως άνω αναφερόμενου νόμου. Το γεγονός αυτό συνιστά ένα άτυπο εμπόδιο για την απεριόριστη πρόσβαση στην αγορά. Το υψηλό κόστος απόκτησης νέου τουριστικού λεωφορείου σε συνδυασμό με τις δυσμενείς οικονομικές συνθήκες οδηγεί τους νέους επαγγελματίες που επιθυμούν να εισέλθουν στον κλάδο, στην αγορά ήδη κυκλοφορούντος μεταχειρισμένου τουριστικού λεωφορείου από

άλλον επιχειρηματία, στο όνομα του οποίου έχει ήδη εκδοθεί έγκριση θέσης σε κυκλοφορία Δ.Χ.Τ.Λ., το οποίο στη συνέχεια θέτουν σε κυκλοφορία στο όνομά τους, σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 8 του ν. 711/1977, όπως ισχύει. Επομένως, συντηρούνται επί της ουσίας συνθήκες κλειστού επαγγέλματος στον κλάδο των τουριστικών λεωφορείων, καθώς πρόσβαση στην συγκεκριμένη αγορά μπορούν να έχουν μόνο όσοι μπορούν να αναλάβουν το κόστος αγοράς νέων τουριστικών λεωφορείων, χωρίς να ενισχύεται επί της ουσίας ο ελεύθερος ανταγωνισμός και η τόνωση της εθνικής οικονομίας.

Αναφορικά με τα τουριστικά λεωφορεία και στην προτεινόμενη ρύθμιση της **περίπτωσης 7**, με την κατάργηση του ανώτατου ορίου των €6.000, καταργείται η προνομιακή μεταχείριση των μεγάλων επιχειρήσεων σε βάρος των μικρότερων που επιθυμούν να δραστηριοποιηθούν στη συγκεκριμένη αγορά. Θεωρήθηκε ως πιο δίκαιη προσέγγιση η μη ύπαρξη ανώτατου ορίου της εγγυητικής και αντ' αυτού να ορίζεται ως 1,000 Ευρώ για τα πρώτα 10 οχήματα και πλέον 100 Ευρώ κάθε ένα από τα επόμενα. Παράλληλα, κρίνεται σκόπιμη η εισαγωγή μεταβατικής διάταξης σύμφωνα με την οποία τίθεται προθεσμία 6 μηνών για την καταβολή τυχόν υπόλοιπου ποσού από επιχειρήσεις που έχουν καταβάλει το ποσό των 6,000 Ευρώ και με τη νέα ρύθμιση θα οφείλουν πέραν του ποσού αυτού.

Με την **περίπτωση 8** επέρχεται η επέκταση της δυνατότητας παροχής και άλλων υπηρεσιών από τις τουριστικές επιχειρήσεις οδικών μεταφορών (TEOM). Σύμφωνα με την προτεινόμενη ρύθμιση, τουριστικά λεωφορεία που τίθενται σε κυκλοφορία από τουριστικά γραφεία ή TEOM θα μπορούν να πραγματοποιούν το μεταφορικό έργο που προβλέπεται στο άρθρο 1 του ν. 711/1977, εκτός των περιπτώσεων οργανωμένου ταξιδιού της παραγράφου 1 του άρθρου 2 του ΠΔ 339/1996. Προβλέπεται η σύναψη ειδικής σύμβασης με αποδεικτικό χαρακτήρα μεταξύ τουριστικού λεωφορείου και τουριστικού γραφείου ενώ καταργείται η παράγραφος 8 του άρθρου 1 του ίδιου νόμου για λόγους νομοτεχνικούς.

Στην **υποπαράγραφο Δ3** περιλαμβάνονται οι προτεινόμενες ρυθμίσεις που αφορούν σε γνωστοποιήσεις, θεωρήσεις ή εγκρίσεις τιμών και τιμοκαταλόγων. Οι ρυθμίσεις περί γνωστοποίησης, θεώρησης και έγκρισης τιμών θα πρέπει να καταργηθούν γιατί αφενός ενισχύουν την ακαμψία των τιμών, υπό την έννοια ότι δεν επιτρέπεται η ή δεν ευνοείται η αυξομείωση τους ανάλογα με τις εκάστοτε ανάγκες, και αφετέρου βλάπτουν τον ανταγωνισμό, καθώς οι ανταγωνιστές έχουν πρόσβαση σε πληροφόρηση που δεν αναμένεται να είχαν στη διάθεσή τους υπό άλλες συνθήκες. Παράλληλα, σε χρόνο μεταγενέστερο της γνωστοποίησης οι τιμές δεν παραμένουν απαραίτητα σταθερές ενώ σε κάθε περίπτωση, η προηγούμενη γνωστοποίηση τιμών απάδει του ελεύθερου συσχετισμού προφοράς και ζήτησης.

Έτσι, με την **περίπτωση 1** καταργείται η υποχρέωση των εκμεταλλευόμενων επιχειρήσεων ιαματικής θεραπείας, κέντρων ιαματικού τουρισμού - θερμαλισμού, κέντρων θαλασσοθεραπείας και κέντρων αναζωογόνησης να γνωστοποιούν στον Ε.Ο.Τ. τις τιμές των παρεχόμενων από αυτά υπηρεσιών και να τηρούν τις τιμές αμετάβλητες για ένα έτος. Με την **περίπτωση 2**, και στο ίδιο πλαίσιο, καταργούνται οι γνωστοποιήσεις τιμών των τουριστικών επιχειρήσεων προς το Ξενοδοχειακό Επιμελητήριο Ελλάδος. Με την **περίπτωση 3** καταργούνται οι θεωρήσεις τιμοκαταλόγων επιχειρήσεων ενοικιαζόμενων

δωματίων και διαμερισμάτων. Ομοίως, με τις περιπτώσεις 4 και 5 καταργούνται οι δηλώσεις προς τον ΕΟΤ τιμών τουριστικών καταλυμάτων εντός παραδοσιακών κτισμάτων και οι εγκρίσεις τιμών των ορειβατικών καταφυγίων. Με την περίπτωση 6 καταργείται η υποχρέωση έγκρισης τιμολογίων τουριστικών λιμένων και με την περίπτωση 7 ο καθορισμός των τιμολογίων ιαματικών πηγών τουριστικής σημασίας. Με την περίπτωση 8 αίρεται η υποχρέωση θεώρησης των τιμολογίων των εκμεταλλευομένων τουριστικών επιχειρήσεων προς τον ΕΟΤ ή τις οικείες εμπορικές οργανώσεις. Τέλος, εισάγεται ενιαία και γενική ρύθμιση ώστε να καταργηθεί κάθε διάταξη που ρύθμιζε ή επέβαλε τη γνωστοποίηση ή ενημέρωση περί των τιμών τουριστικών επιχειρήσεων.

Στην **υποπαράγραφο Δ4** περιλαμβάνονται διατάξεις που αφορούν τουριστικούς λιμένες.

Με την περίπτωση 1 η γνωμοδότηση και απόφαση για την χωροθέτηση τουριστικών λιμένων και μαρινών καθίσταται πιο συγκεκριμένη, βασιζόμενη σε συγκεκριμένα κριτήρια και επιπλέον, η γνωμοδότηση της Επιτροπής Τουριστικών Λιμένων ρητώς υπόκειται σε αίτηση θεραπείας. Με τον τρόπο αυτό αίρεται τυχόν αμφιβολία περί άνισης ή διακριτικής μεταχείρισης των αιτούντων.

Με την περίπτωση 2 αίρεται ο περιορισμός ελλιμενισμού σκαφών αναψυχής σε αλιευτικούς λιμένες ή καταφύγια, εφόσον σε απόσταση μικρότερη των 5 ναυτικών μιλίων λειτουργεί χωροθετημένος και αδειοδοτημένος τουριστικός λιμένας σκαφών αναψυχής. Με τον τρόπο αυτό αίρεται η προστασία των τουριστικού λιμένα με ταυτόχρονη τόνωση του ανταγωνισμού μεταξύ των λιμένων.

Με την περίπτωση 3 αίρεται ο περιορισμός ότι η πρωτοβουλία ίδρυσης μαρίνας μπορεί να ανήκει –εκτός της Γενικής Γραμματείας Τουρισμού- μόνο στο φυσικό ή νομικό πρόσωπο που είναι κύριος ή επικαρπότης του παράκτιου ακινήτου, έμπροσθεν του οποίου ενδιαφέρεται να χωροθετήσει και να κατασκευάσει μαρίνα. Με τον τρόπο αυτό, η πρωτοβουλία κατασκευής μαρίνας ανήκει στον οποιονδήποτε ενδιαφερόμενο.

Στην περίπτωση 4 περιλαμβάνονται οι προτεινόμενες ρυθμίσεις αναφορικά με την «Εταιρία Ακινήτων Δημοσίου Α.Ε.» Συγκεκριμένα, προτείνεται η κατάργηση του δεύτερου εδαφίου της παραγράφου 17 του άρθρου 6 του ν.2160/1993 (Α'118) ως προς την εταιρία (που προέκυψε από τη συγχώνευση των εταιριών ΚΕΔ Α.Ε. και ΕΤΑ Α.Ε.), σύμφωνα με τα πορίσματα της Εργαλειοθήκης του ΟΟΣΑ, καθώς η ρύθμιση συμβάλλει στη δημιουργία προτιμησιακού καθεστώτος υπέρ της εν λόγω εταιρίας του Δημοσίου (4α). Επιπλέον, με τη διάταξη της παρ. 1 του άρθρου 26 του ν.3498/2006 θεσπίστηκε απαλλαγή του Ελληνικού Δημοσίου από κρατήσεις ή εισφορές και μείωση δικαιωμάτων συμβολαιογράφων και υποθηκοφυλάκων για τις συμβάσεις που αφορούν τη δημιουργία τουριστικών λιμένων. Λαμβάνοντας υπόψη την ελάχιστη, πλέον, πρακτική σημασία της διάταξης καθώς επίσης και τις συστάσεις της έκθεσης του ΟΟΣΑ που επισημαίνει τη δημιουργία άνισων συνθηκών ανταγωνισμού μεταξύ κρατικών και ιδιωτικών τουριστικών λιμένων, προτείνεται με την περίπτωση 4β η κατάργηση της εν λόγω ρύθμισης. Τέλος, με την καταργούμενη ρύθμιση της παρ. 6 του άρθρου 166 του ν.4070/2012 προβλέφθηκε ένα μεταβατικό καθεστώς όσον αφορά την αδειοδότηση για τις μαρίνες των οποίων τη χρήση και διαχείριση έχει η εταιρία ΕΤΑΔ Α.Ε. Δεδομένου ότι έχει παρέλθει ικανό χρονικό διάστημα από την έναρξη ισχύος του

ν.4070/2012 και η πρακτική σημασία της εν λόγω διάταξης έχει ατονήσει, προτείνεται **με την περίπτωση 4γ** η κατάργησή της.

Τέλος, στην **υποπαράγραφο Δ.5**, περιλαμβάνονται λοιπές διατάξεις που αφορούν στον τομέα του τουρισμού. Μεταξύ αυτών εντοπίστηκαν αναχρονιστικές διατάξεις που πρέπει να καταργηθούν για λόγους ασφάλειας δικαίου καθώς και λοιπές διατάξεις που εντοπίστηκαν στον κλάδο του τουρισμού.

Με την **περίπτωση 1** του προτεινόμενου άρθρου καταργείται η υποχρεωτική εισφορά περιηγητικών πλόων με σημαία τρίτων χωρών. Η ρύθμιση αυτή δεν εφαρμόζεται στην πράξη και καταργείται ρητώς για λόγους ασφάλειας δικαίου. Ομοίως με την **περίπτωση 2** καταργούνται ρητώς αν και έχουν καταργηθεί εν τοις πράγμασι και πλέον είναι άνευ αντικείμενου, οι διατάξεις του ν. 3185/1955 περί κέντρου διακοπών και παραθερισμού αλλοδαπών, για λόγους ασφάλειας δικαίου. **Με την περίπτωση 3** καταργείται το ΠΔ 12/19 Μαΐου 1923 το οποίο έχει καταστεί άνευ αντικείμενου.

Με την **περίπτωση 4** αίρονται αναχρονιστικές διατάξεις που αφορούν στις τιμές και θεωρήσεις τιμών και υποχρεώσεις παροχών της απόφασης ΓΓ ΕΟΤ 5030007/1976 οι οποίες ομοίως έχουν καταργηθεί εν τοις πράγμασι. Επίσης, καταργείται το ΒΔ 436/1961 το οποίο εκτός των υπολοίπων ρυθμίσεων, εμπεριείχε πλείστες προϋποθέσεις για τον χαρακτηρισμό μίας επιχείρησης ως «τουριστικής» με ανάλογες υποχρεώσεις ακόμα και ελάχιστου κεφαλαίου. Ωστόσο, παραμένουν σε ισχύ οι περιπτώσεις β, ε και στ του άρθρου 1 του ΒΔ προκειμένου να διατηρηθούν οι εν λόγω ορισμοί χωρίς όμως τις υπόλοιπες προϋποθέσεις του ΒΔ.

Με την **περίπτωση 5** επεκτείνεται η 40ετής μίσθωση σε όλους του παραχωρησιούχους ή μισθωτές ιαματικών πηγών ώστε να επέλθει η ίση μεταχείριση όλων των δραστηριοποιούντων στην αγορά αυτή. Με τη ρύθμιση αυτή επιδιώκεται η κατάργηση προνομιακής μεταχείρισης ορισμένων εκ των παικτών της αγοράς σε βάρος άλλων. Συγκεκριμένα, ομαλοποιείται η αγορά της εκμετάλλευσης ιαματικών πηγών και καταργείται η προνομιακή μεταχείριση της παλαιότερης ρύθμισης για συγκεκριμένα νομικά πρόσωπα του δημοσίου τομέα η οποία λειτούργησε τελικά σε βάρος της ιδιωτικής πρωτοβουλίας.

Με την **περίπτωση 6** εξισώνονται όλες οι τουριστικές εγκαταστάσεις ως προς τη διάθεση υγρών αποβλήτων, καθώς ρύθμιση μη οριζόντιου προσανατολισμού δεν δικαιολογείται εν προκειμένω. Για την ομαλή μετάβαση των υφιστάμενων επιχειρήσεων στο νέο καθεστώς, παρέχεται μεταβατική περίοδος 18 μηνών.

Με την **περίπτωση 7** τροποποιείται η παράγραφος 4 του άρθρου μόνου ΒΔ της 13/29.4.1955 ως ισχύει μετά την τροποποίηση με βάση το Ν. 3766/2009 ώστε, σε ανώνυμες εταιρίες, το διοικητικό συμβούλιο να είναι ελεύθερο να προτείνει υποψηφίους. Κάθε άλλη ρύθμιση που θα μπορούσε να περιορίσει τη βούληση του νομικού προσώπου εν προκειμένω δεν κρίνεται δικαιολογημένη τόσο από απόψεως εταιρικού δικαίου όσο και από απόψεως ανταγωνισμού.

Με την **περίπτωση 8** καταργείται η περίπτωση (γ) της παραγράφου 2 άρθρου 10 Ν.4002/2011 καθώς το σχετικό κίνητρο κρίθηκε, στην πράξη, ανεπιτυχές.

Με την περίπτωση 9 αίρονται περιορισμοί χρονομεριστικής μίσθωσης ανάλογα με τη δυναμικότητα του ξενοδοχειακού καταλύματος και αναλόγως εάν πρόκειται για υφιστάμενη ή νέα ξενοδοχειακή μονάδα. Η άρση του περιορισμού εξομοιώνει τις υφιστάμενες με τις νέες ξενοδοχειακές μονάδες και αίρεται η μεταξύ τους άνιση μεταχείριση.

Με την περίπτωση 10 επεκτείνεται η δυνατότητα διαδικτυακών τουριστικών γραφείων να παρέχουν όσες υπηρεσίες παρέχουν τα τουριστικά γραφεία με φυσική παρουσία. Η σημερινή μορφή της διάταξης δεν επέτρεπε στα δικτυακά τουριστικά γραφεία να παρέχουν παρά μόνο ένα ελάχιστο μέρος των προβλεπόμενων υπηρεσιών τουριστικού γραφείου περιορίζοντας τη δραστηριότητα των συγκεκριμένων επιχειρήσεων και κατ' επέκταση δυσχεραίνοντας τον υγιή ανταγωνισμό.

Τέλος, με την περίπτωση 11, καταργούνται αναχρονιστικές διατάξεις του ν. 431/1937 περί ελέγχου ξενοδοχείων και προστασίας της πελατείας τους.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ Ε: ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΟΡΙΖΟΝΤΙΟΥ ΧΑΡΑΚΤΗΡΑ

Ο εντοπισμός κανονιστικών εμποδίων επεκτάθηκε και στην οριζόντια νομοθεσία, δηλαδή τη νομοθεσία που διέπει και δύναται να επηρεάσει τους τέσσερις κλάδους των προηγούμενων παραγράφων, λιανεμπορίου, επεξεργασίας τροφίμων, δομικών υλικών και τουρισμού.

Με τις προτεινόμενες ρυθμίσεις αίρονται τα εμπόδια που εντοπίστηκαν και που αφορούν κυρίως ζητήματα αδειοδοτήσεων και εγκαταστάσεων βιομηχανιών – βιοτεχνιών και εργαστηρίων, εμπορευματικών κέντρων καθώς και ζητήματα μεταφορών. Η οριζόντια εφαρμογή των διατάξεων που ίσχυαν με το μέχρι σήμερα καθεστώς στους τέσσερις κλάδους, αλλά και σε άλλους πέραν των προαναφερθέντων, καταδεικνύει τη σημασία των εμποδίων στο σύνολο της Ελληνικής οικονομίας. Ειδικότερα:

Με την **υποπαράγραφο Ε.1.** περιλαμβάνονται ζητήματα που αφορούν στα εμπόδια που εντοπίστηκαν στις αδειοδοτήσεις.

Συγκεκριμένα, με την περίπτωση 1, ρυθμίζονται ζητήματα των Επιμελητηρίων σε σχέση με την αρμοδιότητά τους ως αδειοδοτουσών αρχών. Δεδομένου ότι μετά την 1^η Ιανουαρίου του 2015 θα καταστεί προαιρετική η εγγραφή στα Επιμελητήρια, όπως προβλέφθηκε με το άρθρο 48 του ν. 4111/2013, και αναμένεται να τεθεί σε ισχύ η ήδη προβλεφθείσα αρμοδιότητα των Επιμελητηρίων να χορηγούν άδειες, με την περίπτωση αυτή ρυθμίζεται ότι αρμοδιότητα χορήγησης άδειας των επιμελητηρίων κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 2 παρ. 2 του ν. 2081/1992 (Α' 154) επεκτείνεται και σε επιχειρήσεις που δεν έχουν εγγραφεί στο επιμελητήριο. Με τον τρόπο αυτό γίνεται σαφές ότι μετά την 1^η Ιανουαρίου 2015 δεν θα πρέπει να υπάρξει καμία διακριτική μεταχείριση μεταξύ των επιχειρήσεων που εγγράφονται ως μέλη των Επιμελητηρίων και αυτών που δεν θα εγγράφονται μετά την θέση σε ισχύ του προαιρετικού χαρακτήρα της εγγραφής.

Με τις **περιπτώσεις 2 και 3** αίρονται εμπόδια που αφορούν στη συγχώνευση και το διαχωρισμό εγκαταστάσεων. Με την **περίπτωση 2** ρυθμίζεται ότι η συγχώνευση δύο ή περισσότερων βιομηχανιών, βιοτεχνιών, επαγγελματικών εργαστηρίων που ιδρύθηκαν και λειτουργούν νόμιμα εντός των ορίων της Περιφέρειας Αττικής είναι δυνατή με τη μεταφορά της μίας από αυτές στη θέση της άλλης χωρίς να απαιτείται, όπως ίσχυε μέχρι σήμερα, οι δύο δραστηριότητες να λειτουργούν νόμιμα για μια τριετία τουλάχιστον πριν από την αιτούμενη συγχώνευση και το προϊόν της μίας να είναι το ίδιο ή να αποτελεί πρώτη ή ενδιάμεση ύλη του προϊόντος της άλλης. Η μέχρι σήμερα ρύθμιση αποτελούσε εμπόδιο στην επιχειρηματική επιλογή περί συγχώνευσης των μονάδων, αποθαρρύνοντας τη δημιουργία οικονομικών κλίμακας και την οικονομική ελευθερία. Με την **περίπτωση 3** αίρεται αντίστοιχο εμπόδιο ως προς τον διαχωρισμό (spin-off) των μονάδων κατά τον οποίο έπρεπε οι μονάδες που προέκυπταν από αυτόν να ανήκουν σε διαφορετικά φυσικά ή νομικά πρόσωπα και να λειτουργήσουν σε πλήρως διακεκριμένους χώρους. Η μέχρι σήμερα διάταξη κρίθηκε περιοριστική, ενώ ταυτόχρονα δημιουργούσε ασάφεια ως προς την έκταση της εφαρμογής της. Χωρίς την προϋπόθεση αυτή, αίρεται το σημαντικό εμπόδιο εξόδου που αποθάρρυνε τις επιχειρήσεις από τα λάβουν τη βέλτιστη επιλογή και κατ' επέκταση ενισχύεται ο ανταγωνισμός και η οικονομική ελευθερία.

Με τις **περιπτώσεις 4α και 4β** αίρονται περιορισμοί ως προς την ίδρυση εμπορευματικών κέντρων και συγκεκριμένα ο περιορισμός ύπαρξης υποδομών μεταφορών εντός του εμπορευματικού κέντρου ή σύνδεσής του με τέτοιες υποδομές, το ελάχιστο εταιρικό κεφάλαιο ανάλογου του μεγέθους του εμπορευματικού κέντρου καθώς και τα ελάχιστα στρέμματα για την ίδρυσή του με την υποχρεωτική ύπαρξη συγκεκριμένων εγκαταστάσεων εντός αυτών. Με τον τρόπο αυτό, διευκολύνεται η είσοδος στην αγορά εμπορευματικών κέντρων καθώς αίρονται εμπόδια που δημιουργούσαν κόστος εισόδου και αποθάρρυναν τυχόν επιχειρηματικές επιλογές.

Με την **περίπτωση 5**, αίρεται η άνιση μεταχείριση μεταξύ υφιστάμενων επί τριετία και νέων βιομηχανιών ως προς τη δυνατότητα για ευνοϊκότερους όρους δόμησης έτσι ώστε η ίδια δυνατότητα να παρέχεται και στις νέες βιομηχανικές εγκαταστάσεις που αποδεικνύουν την έναρξη λειτουργίας τους, χωρίς να απαιτείται η πάροδος της τριετίας. Τέλος, **με την περίπτωση 6** θεσπίζονται πιο συγκεκριμένα κριτήρια για τον καθορισμό της εγγύησης για τη λειτουργία αποθήκης προσωρινής εναπόθεσης στην περίπτωση που χορηγείται άδεια για πρώτη φορά και καταργείται η 10ετής διάρκεια της άδειας λειτουργίας των αποθηκών προσωρινής εναπόθεσης.

Στην **υποπαράγραφο Ε.2** περιλαμβάνονται οι ρυθμίσεις που αφορούν στις μεταφορές.

Συγκεκριμένα, με την **περίπτωση 1** ορίζεται πλέον ρητά και όχι με τη μορφή εγκυκλίου που ίσχυε μέχρι σήμερα, η δυνατότητα ταυτόχρονης μεταφοράς με Φορτηγό Ιδιωτικής Χρήσης ευπαθών και μη ευπαθών προϊόντων με την προϋπόθεση ύπαρξης ειδικών διαχωριστικών για τη στεγανοποίηση του ενός διαμερίσματος από το άλλο. Ταυτόχρονα ορίζεται ότι τα μεταφερόμενα εμπορεύματα καθώς και η ύπαρξη των χωρισμάτων αναγράφονται στη στήλη των παρατηρήσεων της άδειας κυκλοφορίας, προκειμένου να ελέγχεται και να διασφαλίζεται η ασφαλής μεταφορά και ο διαχωρισμός των ευπαθών και μη ευπαθών προϊόντων.

Με την **περίπτωση 2** αίρεται η άνιση μεταχείριση υφιστάμενων και νέων εταιρειών Φορτηγών Δημοσίας Χρήσεως όπου για τις πρώτες δεν ήταν απαραίτητη η απόδειξη ύπαρξης χώρου στάθμευσης για τα χρησιμοποιούμενα οχήματα. Πλέον αίρεται η υποχρέωση χώρου στάθμευσης και στις δύο περιπτώσεις καθώς δημιουργούσε υπέρμετρο κόστος και εμπόδιο εισόδου στις νέο-εισερχόμενες επιχειρήσεις.

Τέλος, με την **περίπτωση 3** αίρονται περιορισμοί ως προς τον αριθμό αδειών Φορτηγών Ιδιωτικής Χρήσης για πρακτορεία τύπου και πλέον καταλαμβάνονται και αυτές οι επιχειρήσεις από τους γενικούς κανόνες περί αδειών Φορτηγών Ιδιωτικής Χρήσης των άρθρων 1 και επόμενα του ν. 1959/1991.